

श्रीमद्भगवद्गीता और श्रीधर्मसहस्रनाम

प्रियोग-प्राप्तिपूर्वक

सल्ल बीज देव

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by

श्रीमद्भगवद्गीता

और

विष्णुसहस्रनाम

त्वमेव माता च पिता त्वमेव
त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव ।
त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव
त्वमेव सर्वं मम देवदेव ॥

सं०	१९८१	से	२०३३	तक	₹ २,००,०००
सं०	२०३४	सङ्करण	संस्करण		₹ १,००,०००
				कुल	₹ ३,००,०००

तीन सौ लाख

अजिल्द मूल्य बीत्व पैसे

६
श्रीपरमात्मने नमः

श्रीमद्भगवद्गीता

विष्णुसहस्रनामसहिता

अथ कर्त्यासः

ॐ अस्य श्रीमद्भगवद्गीतामालामन्त्रस्य
भगवान्वेदव्यास ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः ।
श्रीकृष्णः परमात्मा देवता । अशोच्यानन्व-
शोचस्त्वं प्रश्नावादांश्च भाषसे इति वीजम् ॥
सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज इति
शक्तिः ॥ अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि
मा शुच इति कीलकम् ॥ नैनं छिन्दन्ति शखाणि
नैनं दहति पापकं इत्यक्षुष्टाभ्यां नमः ॥ त चैनं
क्लेश्यन्त्यापो न शोषयति मारुत इति तर्जनीभ्यां

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

एव च इति मध्यमाभ्यां नमः ॥ नित्यः सर्वगतः
स्थाणुरचलोऽयं सनातन इत्यनामिकाभ्यां नमः ॥
पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशा इति
कनिष्ठिकाभ्यां नमः ॥ नानाविधानि दिव्यानि
नानावर्णाकृतीनि च इति करतलकरपृष्ठाभ्यां
नमः ॥ इति करन्यासः ॥

अथ हृदयादिन्यासः

नैनं छिन्दन्ति शाखाणि नैनं दहति पावक
इति हृदयाय नमः ॥ न चैनं क्लेदयन्त्यापो न
शोषयति मारुत इति शिरसे स्वाहा ॥
अच्छेद्योऽयमदाहोऽयमक्लेद्योऽशोष्य एव च
इति शिखायै वषट् ॥ नित्यः सर्वगतः स्थाणु-
रचलोऽयं सनातन इति कवचाय हुम् ॥ पश्य
मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशा इति
बेग्रवयाय वौषट् ॥ नानाविधानि दिव्यानि
नानावर्णाकृतीनि च इति अखाय फट् ॥
श्रीकण्ठामीत्यर्थं पादे निनिरोऽः ॥

) Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Deo Prayag. Digitized by eGangotri

श्वं पार्थाय प्रतिवोधितां भगवता
 नारायणेन स्वयं
 व्यासेन ग्रथितां पुराणमुनिना
 मध्येमहाभारतम् ।
 अद्वैतामृतवर्षिणीं भगवती-
 मष्टादशाध्यायिनी-
 यस्य त्वामनुसंदधामि भगव-
 द्वीते भवद्वेषिणीम् ॥ १ ॥
 नमोऽस्तु ते व्यास विशालबुद्धे
 कुललारविन्दायतपत्रनेत्र ।
 येन त्वया भारततैलपूर्णः
 प्रज्वालितो ज्ञानमयः प्रदीपः ॥ २ ॥
 प्रपञ्चपारिजाताय तोत्रवेत्रैकपाणये ।
 ज्ञानमुद्राय कृष्णाय गीतामृतदुहे नमः ॥ ३ ॥
 घसुदेवसुतं देवं कंसचाणूरमर्दनम् ।
 श्रीकृष्णाय अस्तु गुरुम् ॥ ४ ॥

भीष्मद्रोणतटा जयद्रथजला
 गान्धारनीलोतपला
 शत्रुघ्नाहवनी कुण्डे वहनी
 कर्णेन वेलाकुला ।
 अश्वत्थामविकर्णश्वेतमकरा
 दुयोधनावर्तिनी
 सोत्तीर्णा खलु पाण्डवै रणनदी
 कैवर्तकः केशवः ॥ ९ ॥
 पाराशर्यवचः सरोजममलं
 गीतार्थगन्धोत्कर्त
 नानारूप्यानकेसरं हरिकथा-
 सम्बोधनावोधितम् ।
 लोके सज्जनपद्मदैरहरहः
 पैरीयमानं सुदा
 भूयाङ्गारतपङ्गं कलिमल-
 प्रध्वंसि नः श्रेयसे ॥ ६ ॥
 मूकं करोति धाचालं पङ्गं लङ्घयते गिरिम् ।
 Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Praya, Digitized by eGangotri

अथ गीतामाहात्म्यम्

गीताशाखमिदं पुण्यं यः पठेत्प्रयतः पुमान् ।

विष्णोः पदमवाप्नोति भयशोकादिवर्जितः ॥ १ ॥

गीताध्ययनशीलस्य प्राणायामपरस्य च ।

नैव सन्ति हि पापानि पूर्वजन्मकृतानि च ॥ २ ॥

मलनिर्माचिनं पुंसां जलस्नानं दिने दिने ।

सकृद्गीताम्भसि स्नानं संसारमलनाशनम् ॥ ३ ॥

गीता सुगीता कर्तव्या क्रिमन्यैः शाखविस्तरैः ।

या स्वयं पद्मनाभस्य मुखपद्माद्विनिःसृता ॥ ४ ॥

भारतामृतसर्वस्वं विष्णोर्वक्त्राद्विनिःसृतम् ।

गीतागङ्गोदकं पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते ॥ ५ ॥

सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दनः ।

पाथो वत्सः सुधीर्भक्ता दुर्गं गीतामृतं महत् ॥ ६ ॥

एकं शास्त्रं देवकीपुत्रगीत-

मंको देवो देवकीपुत्र पत्र ।

एको मन्त्रस्तस्य नामानि यानि

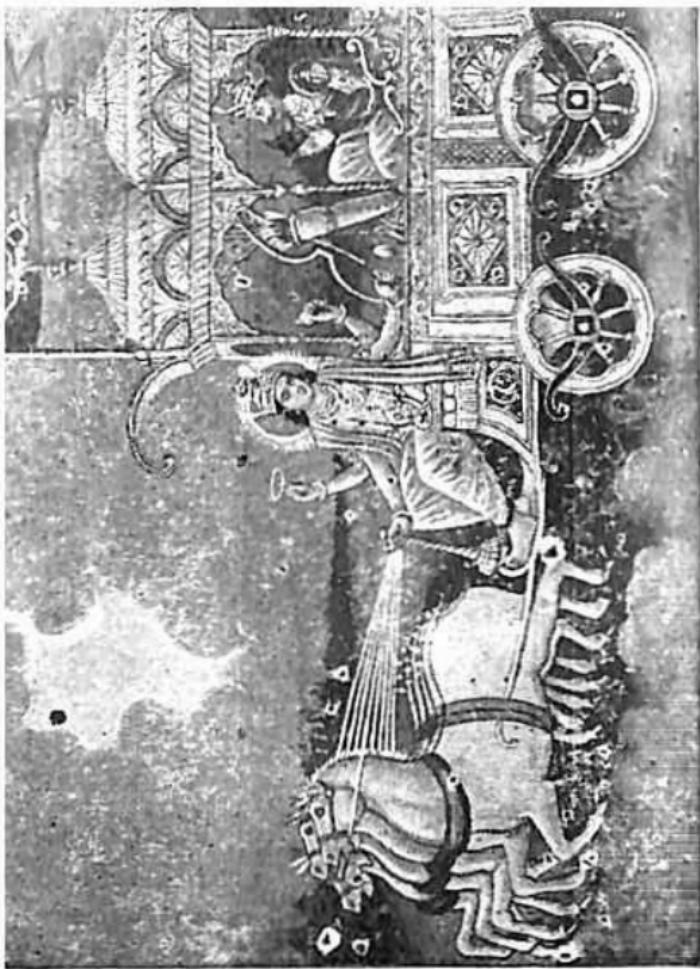
गt. Chakradhara Prabhakarānd Nālāns, Devayatra Digitized |

शान्ताकारं भुजगशयनं पद्मनाभं सुरेशं
 विश्वाधारं गगनसदृशं मेघवर्णं शुभाङ्गम् ।
 लक्ष्मीकान्तं कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगङ्गयं
 वन्दे विष्णुं भवभयहरं सर्वलोकैकनाथम् ॥
 यं ब्रह्मा वरुणेन्द्ररुद्रमरुतः
 स्तुन्यन्ति दिव्यैः स्तवै-
 वैदैः साङ्गपदकमोपनिषदै-
 गायन्ति यं सामग्राः ।
 ध्यानावस्थितद्वतेन मनसा
 पद्यन्ति यं योगिनो
 यस्यान्तं न विदुः सुरासुरगणा
 देवाय तस्मै नमः ॥

बैद्धीविभूषितकरन्नवनीरदाभात्पीताम्बरादरुणविम्बफलाघरोष्टात्।
-० Pt. श्रीकृष्णसंवदकथायमिति वलोष्ठेन्द्रः पालमंसकृपयुक्तिश्च शुद्धादेव उपासेन।

Ikradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

ॐ श्रीपरमात्मने नमः

अथ श्रीमद्भगवद्गीता

अथ प्रथमोऽध्यायः

धृतराष्ट्र उचाच

धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः ।
मामकाः पाण्डवाश्चैव किम्कुर्वत संजय ॥ १ ॥

संजय उचाच

दद्वा तु पाण्डवानीकं व्यूढं दुर्योधनस्तदा ।
आचार्यमुपसङ्गम्य राजा वचनमब्रवीत् ॥ २ ॥
पश्यैतां पाण्डुपुत्राणामाचार्य महर्तीं चमूम् ।
व्यूढां द्रुपदपुत्रेण तव शिष्येण धीमता ॥ ३ ॥
अत्र शूरा महेष्वासा भीमार्जुनसमा युधि ।
युयुधानो विराटश्च द्रुपदश्च महारथः ॥ ४ ॥
धृष्टकेतुश्चेकितानः काशिराजश्च वीर्यवान् ।
पुरुजित्कुन्तिभोजश्च शैव्यश्च नरपुङ्गवः ॥ ५ ॥
युधामन्युश्च विक्रान्त उत्तमौजाश्च वीर्यवान् ।
सौभद्रो द्रौपदेयाश्च सर्व एव महारथाः ॥ ६ ॥

) Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by

असाकं तु विशिष्टा ये तान्निबोध द्विजोत्तम ।

नायका मम सैन्यस्य संज्ञार्थं तान्त्रवीमि ते ॥ ७ ॥

भवान्भीष्मश्च कर्णश्च कृपश्च समितिंजयः ।

अश्वत्थामा विकर्णश्च सौमदत्तिस्तथैव च ॥ ८ ॥

अन्ये च वहवः शूरा मदर्थे त्यक्तजीविताः ।

नानाशस्त्रप्रहरणाः सर्वे युद्धविशारदाः ॥ ९ ॥

अपर्याप्तं तदस्याकं वलं भीष्माभिरक्षितम् ।

पर्याप्तं त्विदमेतेषां वलं भीमाभिरक्षितम् ॥ १० ॥

अयनेषु च सर्वेषु यथाभागमवस्थिताः ।

भीष्ममेवाभिरक्षन्तु भवन्तः सर्वं एव हि ॥ ११ ॥

तस्य संजनयन्हर्प्य कुरुवृद्धः पितामहः ।

सिंहनादं विनद्योच्चैः शङ्खं दध्मौ प्रतापवान् ॥ १२ ॥

ततः शङ्खाश्च भेर्यश्च पणवानकणोमुखाः ।

सहस्रैवाभ्यहन्यन्त म शब्दस्तुमुलोऽभवत् ॥ १३ ॥

ततः इवेतहर्यैर्युक्ते महति स्थन्दने स्थितौ ।

माधवः पाण्डवश्चैव दिव्यौ शङ्खौ प्रदध्मतुः ॥ १४ ॥

पाशजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनञ्जयः ।
 पौष्ट्रं दध्मौ महाशङ्कं भीमकभी वृक्षोदरः ॥१५॥
 अनन्तविजयं राजा कुन्तीपुत्रो युधिष्ठिरः ।
 नकुलः सहदेवश्च सुघोषमणिपुष्पकौ ॥१६॥
 काश्यश्च परमेष्वासः शिखण्डी च महारथः ।
 धृष्टद्युम्नो विराटश्च सात्यकिश्चापराजितः ॥१७॥
 द्वुपदो द्रौपदेयाश्च सर्वशः पृथिवीपते ।
 सौभद्रश्च महात्राहुः शङ्कान्दध्युः पृथकपृथक् ॥१८॥
 स घोषो धार्तराष्ट्राणां हृदयानि व्यदारयत् ।
 नभश्च पृथिवीं चैव तुमुलो व्यनुनादयन् ॥१९॥
 अथ व्यवस्थितान्दृष्टा धार्तराष्ट्रान् कपिध्वजः ।
 प्रवृत्ते शस्त्रसंपाते धनुरुद्धम्य पाण्डवः ॥२०॥
 हृषीकेशं तदा वाक्यमिदमाह महीपते ।

अर्जुन उवाच

सेनयोरुभयोर्मध्ये रथं स्यापय मेऽच्युत ॥२१॥
 यावदेतान्निरीक्षेऽहं योद्गुकामानवस्थितान् ।
 कर्मया मह योद्गव्यमस्मिन्नणममृद्यमे ॥२२॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by srujanika@gmail.com

योत्स्यमानानवेक्षेऽहं य एतैऽत्र समागताः ।
धार्तराष्ट्रस्य दुर्बुद्धेर्दुद्धे प्रियचिकीर्षवः ॥२३॥

संजय उवाच

एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशेन भारत ।
सेनयोरुभयोर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमम् ॥२४॥
भीष्मद्रोणप्रमुखतः सर्वेषां च महीक्षिताम् ।
उवाच पार्थ पश्यैतान्समवेतान्कुरुनिति ॥२५॥
तत्रापश्यत्स्थितान्पार्थः पितॄनथ पितामहान् ।
आचार्यान्मातुलान्नातृन्पुत्रान्पौत्रान्सखीस्तथा ॥
श्वशुरान्सुहृदश्वैव सेनयोरुभयोरपि ।
तान्समीक्ष्य स कौन्तेयः सर्वान्वन्धूनवस्थितान् ॥
कृपया परयाविष्टो विपीदन्निदमन्नवीत् ।

अर्जुन उवाच

दृष्टेमं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितम् ॥२८॥
सीदन्ति मम गत्राणि मुखं च परिशुष्यति ।
वेष्युश्च शरीरे मे रोमहर्षश्च जायते ॥२९॥

नाप्णीवं स्नांसते हस्तान्त्रकचैव परिदृश्यते ।
 न च शङ्कोम्यवस्थातुं भ्रमतीव च मे मनः ॥३०॥
 निमित्तानि च पश्यामि विपरीतानि केशव ।
 न च श्रेयोऽनुपश्यामि हत्वा स्वजनमाहवे ॥३१॥
 न काङ्गे विजयं कृष्ण न च राज्यं सुखानि च ।
 किं नो राजयेन गोविन्द किं भोगैर्जीवितेन वा ॥३२॥
 येषामर्थं काङ्गितं नो राज्यं भोगाः सुखानि च ।
 त इमेऽवस्थिता युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धनानि च ॥
 आचार्याः पितरः पुत्रास्तथैव च पितामहाः ।
 मातुलाः शशुराः पौत्राः श्यालाः सम्बल्वनस्तथा ॥
 एताज्ज हन्तुमिच्छामि घनतोऽपि मधुमूदन ।
 अपि त्रैलोक्यराज्यस्य हेतोः किं नु महीकृते ॥३५॥
 निहत्य धार्तराष्ट्रान्नः का प्रीतिः स्याज्जनार्दन ।
 पापमेवाश्रयेदसान्हत्वैतानाततायिनः ॥३६॥
 तसाम्नाहा॑र्व वयं हन्तुं धार्तराष्ट्रान्हत्ववान्हवान् ।
 मूर्जनं हि कथं हत्वा सुखिनः स्याम मात्रव ॥३७॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by

यद्यप्येते न पश्यन्ति लोभोपहतचेतमः ।

कुलश्चयकृतं दोषं मित्रद्रोहे च पातकम् ॥३८॥

कर्थनं ज्ञेयमसाभिः पापादसामिवर्तितुम् ।

कुलश्चयकृतं दोषं प्रपश्यद्विर्जनार्दन ॥३९॥

कुलश्चये प्रणश्यन्ति कुलधर्माः सनातनाः ।

धर्मे नष्टे कुलं कृत्स्नमधर्मोऽभिभवत्युत ॥४०॥

अधर्माभिभवात्कृष्ण प्रदृष्ट्यन्ति कुलस्त्रियः ।

खीषु दुष्टासु वार्ष्णेय जायते वर्णसंकरः ॥४१॥

संकरो नरकायैव कुलघ्नानां कुलश्च च ।

पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकक्रियाः ॥४२॥

दोषैरेतैः कुलघ्नानां वर्णसंकरकारकैः ।

उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्मश्च शाश्रताः ॥४३॥

उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ।

नरकेऽनियतं वासो भवतीत्यनुगुश्यते ॥४४॥

अहो वत महत्पापं करुं व्यवसिता वयम् ।

यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं म्बजनमुद्यताः ॥४५॥

यदि मामप्रतीकारमशत्रं शस्त्रपाणयः ।
धार्तराष्ट्रा रणे हन्युस्तन्ये क्षेमतरं भवेत् ॥४६॥

संजय उवाच

एवमुक्त्वार्जुनः संख्ये रथोपस्थ उपाविशत् ।
विसृज्य सशारं चापं शोकसंविग्रहमानसः ॥४७॥
ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतामूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादेर्जुनविषादयोगे
नाम प्रथमोऽन्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽन्यायः

संजय उवाच

तं तथा कृपयाविष्टमशृपूर्णाकुलेक्षणम् ।
विषीदन्तमिदं वाक्यमुवाच मधुसूदनः ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच

कुतस्त्वा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितम् ।
अनार्यजुष्टमखर्यमकीर्तिकरमर्जुन ॥ २ ॥
कलैव्यं मा ख गमः पार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते ।
क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्त्वोच्चिष्ठ परंतप ॥ ३ ॥

अर्जुन उवाच

कथं भीष्ममहं संख्ये द्रोणं च मधुसूदनं ।

इषुभिः प्रति योत्स्यामि पूजार्हवरिस्त्रिदनं ॥ ४ ॥

गुरुलहत्वा हि महानुभावान्

श्रेयो भोक्तुं भैक्ष्यमपीह लोके ।

हत्वार्थकामांस्तु गुरुनिहैव

भुज्ञीय भोगान्तरधिरप्रदिग्धान् ॥

न चैतद्विजः कतरन्नो गरीयो

यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः ।

यानेव हत्वा न जिजीविषाम-

स्तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ॥

कार्पण्यदोपोपहतस्वभावः

पृच्छामि त्वां धर्मसमूढचेताः ।

यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं त्रौहि तन्मे

शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ॥

न हि प्रपश्यामि ममापलुद्याकृ

यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ।

अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं
राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ॥८॥

संजय उवाच

एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परंतप ।
न योत्स्य इति गोविन्दमुक्त्वा तूष्णीं ब्रूव ह ॥९॥
तमुवाच हृषीकेशः अहसन्निव भारत ।
सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदन्तमिदं वचः ॥१०॥

श्रीभगवानुवाच

अशोच्यानन्वशोचस्त्वं प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।
गतास्त्रनगतास्त्रं नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥११॥
न त्वेवाहं जातु नासं न त्वं नेमे जनाधिपाः ।
न चैव न भविष्यामः सर्वे वयमतः परम् ॥१२॥
देहिनोऽस्मिन्यथा देहे कौमारं यौवनं जरा ।
तथा देहान्तरप्राप्तिर्थारस्त्र न मुद्यति ॥१३॥
मात्रासपर्शस्तु कौन्तेय शीतोष्णासुखदुःखदाः ।
आगमापायिनोऽनित्यास्तांस्तितिक्षस्य भारत ॥१४॥

यं हि न व्यथयन्त्येते पुरुषं पुरुषर्षभं ।
 समदुःखसुखं धीरं सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥१५॥
 नासतो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः ।
 उभयोरपि दृष्टोऽन्तस्त्वनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥१६॥
 अविनाशि तु तद्विद्धि येन सर्वमिदं ततम् ।
 विनाशमव्ययखास्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥१७॥
 अन्तवन्त इमे देहा नित्यस्योक्ताः शरीरिणः ।
 अनाशिनोऽप्रमेयस्य तस्माद्युध्यस्व भारत ॥१८॥
 य एनं वेत्ति हन्तारं यश्चैनं मन्यते हतम् ।
 उभौ तौ न विजानीतो नायं हन्ति न हन्यते ॥१९॥
 न जायते ग्रियते वा कदाचि-
 नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ।
 अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणो
 न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥२०॥
 वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ।
 कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हन्ति कम् ॥२१॥

वासासि जीर्णानि यथा विहाय
 नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ।
 तथा शरीराणि विहाय जीर्णा-
 त्यन्यानि संयाति नवानि देही ॥२२॥
 नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।
 न चैनं कुदयन्त्यापो न शोषयति मारुतः ॥२३॥
 अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयमकलेद्योऽशोष्य एव च ।
 नित्यः सर्वगतः खाणुरचलोऽयं सनातनः ॥२४॥
 अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयमविकार्योऽयमुच्चरते ।
 तस्मादेवं विदित्वैनं नानुशोचितुमर्हसि ॥२५॥
 अथ चैनं नित्यजातं नित्यं वा मन्यसे मृतम् ।
 तथापि त्वं महाबाहो नैवं शोचितुमर्हसि ॥२६॥
 जातस्य हि ध्रुवो मृत्युर्ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।
 तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि ॥२७॥
 अव्यक्तादीनि मूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ।
 अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ॥२८॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by

आश्चर्यवत्प्रस्थिति कथिदेव-
 माश्चर्यवद्वदति तथैव चान्यः ।
 आश्चर्यवच्चैनमन्यः मृणोति
 श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कथित् ॥२९॥
 देही नित्यमवध्योऽयं देहे सर्वस्य भारत ।
 तसात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि ॥३०॥
 स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकल्पितुमर्हसि ।
 धर्माद्वियुद्धाच्छ्रेयोऽन्यत्क्षत्रियस्य न विद्यते ॥३१॥
 यद्यच्छुया चोपपनं स्वर्गद्वारमपावृतम् ।
 सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदशम् ॥३२॥
 अथ चेत्वमिमं धर्मं संग्रामं न करिष्यसि ।
 ततः स्वधर्म कीर्तिं च हित्वा पापमवाप्स्यसि ॥३३॥
 अकीर्तिं चापि भूतानि कथयिष्यन्ति तेऽव्ययाम् ।
 संभावितस्य चाकीर्तिर्मरणादतिरिच्यते ॥३४॥
 भयाद्रणादुपरतं मंस्यन्ते त्वां महारथाः ।
 येषां च त्वं बहुमतो भत्वा यास्यग्निलाघवम् ॥३५॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

अवाच्यवादात् वहून्वदिष्यन्ति तवाहिताः ।
 निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं ततो दुःखतरं तु किम् ॥३६॥
 हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ।
 तस्मादुच्छिष्ठ कौन्तेय युद्धाय कृतनिश्चयः ॥३७॥
 सुखदुःखेसमे कृत्वा लाभालाभौ जयाजयौ ।
 ततो युद्धाय युज्यस्व नैवं पापमवाप्स्यसि ॥३८॥
 एषा तेऽभिहिता सांख्ये बुद्धिर्योगे त्विमां शृणु ।
 बुद्ध्या युक्तो यथा पार्थ कर्मबन्धं प्रहास्यसि ॥३९॥
 नेहाभिक्रमनाशोऽस्ति प्रत्यवायो न विद्यते ।
 स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात् ॥४०॥
 व्यवसायात्मिका बुद्धिरेकेह कुरुनन्दन ।
 वहुशाखा ह्यनन्ताश्च बुद्ध्योऽव्यवसायिनाम् ॥४१॥
 यामिमां पुष्पितां वाचं प्रवदन्त्यविपश्चितः ।
 वेदवादरताः पार्थ नान्यदस्तीति वादिनः ॥४२॥
 कामात्मानः स्वर्गपरा जन्मकर्मफलग्रदाम् ।
 क्रियाविशेषवहुलां भोगैश्चर्यगतिं ग्रन्ति ॥४३॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by e

भोगैश्चर्यग्रसक्तानां तयापहृतचेतमाद् ।
 व्यवसायात्मिका बुद्धिः समाधौ न विधीयते॥४४॥
 त्रैगुण्यविषया वेदा निखंगुण्यो भवार्जुन ।
 निर्द्वन्द्वो नित्यसत्त्वस्यो नियोगक्षेम आत्मवान् ॥
 यावानर्थं उद्पाने सर्वतः संप्लुतोदके ।
 तावान्सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विजानतः ॥४६॥
 कर्मणेवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।
 मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि ॥४७॥
 योगस्यः कुरु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा धनंजय ।
 सिद्ध्यसिद्ध्योः समो भूत्वा समत्वं योग उच्यते ॥
 दूरेण ह्यवरं कर्म बुद्धियोगाद्वन्दजय ।
 बुद्धौ शरणमन्विच्छ कृपणाः फलहेतवः ॥४९॥
 बुद्धियुक्तो जहातीह उभे सुकृतदुष्कृते ।
 तस्माद्योगाय युज्यस्व योगः कर्मसु कौशलम् ॥५०॥
 कर्मजं बुद्धियुक्ता हि फलं त्यक्त्वा मनीषिणः ।
 जन्मवन्धविनिर्मुक्ताः पदं गच्छन्त्यनामयम् ॥५१॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

यदा ते मोहकलिं बुद्धिर्व्यतिरिष्यति ।
 तदा गन्तासि निर्वेदं श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ॥५२॥
 श्रुतिविप्रतिपन्ना ते यदा स्थास्यति निश्चला ।
 समाधावचला बुद्धिस्तदा योगमवाप्स्यसि ॥५३॥

अर्जुन उचाच

स्थितप्रज्ञस्य का भाषा समाधिख्यस्य केशव ।
 स्थितधीः किं प्रभाषेत किमासीत व्रजेत किम् ॥५४॥

श्रीभगवानुवाच

प्रजहाति यदा कामान्सर्वान्पार्थं मनो गतान् ।
 आत्मन्येवात्मना तुष्टः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥५५॥
 दुःखेष्वनुद्विग्मनाः सुखेषु विगतस्पृहः ।
 वीतरागभयक्रोधः स्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥५६॥
 यः सर्वत्रानभिस्नेहस्तत्त्वाप्य शुभाशुभम् ।
 नाभिनन्दति न द्वेष्टि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥५७॥
 यदा संहरते चायं कूर्मोऽङ्गानीव सर्वशः ।
 हन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥५८॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

विषया विनिवर्तन्ते निराहारस्य देहिनः ।
 रसवर्जं रसोऽप्यस्य परं हृष्टा निवर्तते ॥५९॥
 यततो ह्यपि कौन्तेय पुरुषस्य विपश्चितः ।
 इन्द्रियाणि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसर्म मनः ॥६०॥
 तानि सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मत्परः ।
 वशे हि यस्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥६१॥
 ध्यायतो विषयान्पुंसः सङ्गस्तेषूपजायते ।
 सङ्गात्संजायते कामः कामात्क्रोधोऽभिजायते ॥६२॥
 क्रोधाद्भवति संमोहः संमोहात्समृतिविश्रमः ।
 समृतिश्रिंशाद्बुद्धिनाशोबुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥६३॥
 रागद्वेषवियुक्तैस्तु विषयानिन्द्रियैश्चरन् ।
 आत्मवश्यैर्विधेयात्मा प्रसादमधिगच्छति ॥६४॥
 प्रसादे सर्वदुःखानां हानिरसोपजायते ।
 प्रसन्नचेतसो ह्याशु बुद्धिः पर्यवतिष्ठते ॥६५॥
 नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना ।
 न चाभावयतः शान्तिरशान्तस्य कुतःसुखम् ॥६६॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनु विधीयते ।
 तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नावमिवाभसि ॥६७॥
 तस्माद्यस्य महाब्राह्मो निगृहीतानि सर्वशः ।
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥६८॥
 या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी ।
 यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो युनेः ॥
 आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं

समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत् ।
 तद्वत्कामा यं प्रविशन्ति सर्वे
 स शान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥७०॥
 विहाय कामान्यः सर्वान्पुमांश्चरति निःस्पृहः ।
 निर्मलो निरहंकारः स शान्तिमधिगच्छति ॥७१॥
 एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति ।
 स्थित्वास्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥७२॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे साम्ययोगे
 Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Deo Prayag. Digitized by
 नाम द्वितीयाऽध्यायः ॥ ८ ॥

अथ तृतीयोऽन्यायः

अर्जुन उवाच

ज्यायसी चेत्कर्मणस्ते मता बुद्धिर्जनार्दन ।
 तत्कर्मणि धोरे मां नियोजयसि केशव ॥ १ ॥
 व्यामिश्रेणोव वाक्येन बुद्धि मोहयसीव मे ।
 तदेकंवद् निश्चित्य येन श्रेयोऽहमाप्नुयाम् ॥ २ ॥

श्रीभगवानुवाच

लोकेऽस्मिन्द्विविधा निष्ठा पुरा ग्रोक्ता मयानघ ।
 ज्ञानयोगेन सांख्यानां कर्मयोगेन योगिनाम् ॥ ३ ॥
 न कर्मणामनारम्भान्वैष्कर्म्यं पुरुषोऽश्नुते ।
 न च संन्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ॥ ४ ॥
 न हि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ।
 कार्यते ह्यवशः कर्म सर्वः प्रकृतिर्जैर्गुणैः ॥ ५ ॥
 कर्मेन्द्रियाणि संयम्य य आस्ते मनमा स्थारन् ।

यस्त्वन्दिग्याणि मनसा नियम्यारभतेऽर्जुन ।
 कर्मेन्द्रियैः कर्मयोगमसक्तः स विशिष्यते ॥ ७ ॥
 नियतं कुरु कर्म त्वं कर्म ज्यायो ह्यकर्मणः ।
 शरीरयात्रापि च ते न प्रसिद्धयेद्कर्मणः ॥ ८ ॥
 यज्ञार्थात्कर्मणोऽन्यत्र लोकोऽयं कर्मबन्धनः ।
 तदर्थं कर्म कौन्तेय शुक्तसङ्गः समाचर ॥ ९ ॥
 सहयज्ञाः प्रजाः सृष्टा पुरोवाच प्रजापतिः ।
 अनेन प्रसविष्यक्वगेष वोऽस्त्वष्टकामधुक् ॥ १० ॥
 देवान्भावयतानेन ते देवा भावयन्तु वः ।
 परस्परं भावयन्तः श्रेष्ठः परमवाप्यथ ॥ ११ ॥
 इष्टान्भोगान्हि वो देवा दास्यन्ते यज्ञभाविताः ।
 तैर्दत्तानप्रदायैभ्यो यो शुक्ले स्तेन एव सः ॥ १२ ॥
 यज्ञशिष्टाशिनः सन्तो मुच्यन्ते सर्वकिलिवैः ।
 भुजते ते त्यधं पापा ये पचन्त्यात्मकारणात् ॥ १३ ॥
 अजान्द्रवन्ति भूतानि पर्जन्यादजसंभवः ।
 कम्भान्द्रविहर्यज्ञेयान्द्रः पर्वशसुवृक्षः ॥ १४ ॥

कर्म ब्रह्मोऽद्वयं विद्धि ब्रह्माक्षरसमुद्भवम् ।
 तस्मात्सर्वं गतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रतिष्ठितम् ॥१५॥
 एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयतीह यः ।
 अधायुरिन्द्रियारामो मोषं पार्थं स जीवति ॥१६॥
 यस्त्वात्मरतिरेव स्यादात्मत्रुत्सव भानवः ।
 आत्मन्येव च संतुष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते ॥१७॥
 नैव तस्य कृतेनार्थो नाकृतेनेह कश्चन ।
 न चास्य सर्वभूतेषु कश्चिदर्थव्यपाश्रयः ॥१८॥
 तसादसक्तः सततं कार्यं कर्म समाचर ।
 असक्तो ह्याचरन्कर्म परमाप्नोति पूरुषः ॥१९॥
 कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः ।
 लोकसंग्रहमेवापि संपश्यन्कर्तुमर्हसि ॥२०॥
 यद्यदाचरति श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः ।
 स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवर्तते ॥२१॥
 न मै पार्थस्ति कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन ।

t. Chakravarthi Ushni and Sons, Dev Prayag | Digitized by srujanika@gmail.com

यदि व्याहं न वर्तेयं जातु कर्मण्यतन्द्रितः ।
 मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥२३॥
 उत्सीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम् ।
 संकरस्य च कर्ता स्यामुपहन्यामिमाः प्रजाः ॥२४॥
 सत्काः कर्मण्यविद्वांसो यथा कुर्वन्ति भारत ।
 कुर्याद्विद्वांस्तथासत्कथिकीर्षुलोकसंग्रहम् ॥२५॥
 न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसङ्गिनाम् ।
 जोपयेत्सर्वकर्माणि विद्वान्युक्तः समाचरन् ॥२६॥
 प्रकृतेः क्रियमाणानि गुणैः कर्माणि सर्वशः ।
 अहंकारविमूढात्मा कर्ताहमिति मन्यते ॥२७॥
 तत्त्वविच्छु महाबाहो गुणकर्मविभागयोः ।
 गुणा गुणेषु वर्तन्त इति मत्वा न सज्जते ॥२८॥
 प्रकृतेगुणसंमूढाः सज्जन्ते गुणकर्मसु ।
 तानकृतखविदो मन्दान्कृतखविच विचालयेत् ॥
 प्रथि सर्वाणि कर्माणि संन्यस्याध्यात्मचेतसा ।
 नेराश्रीनिर्भयो भूत्वा युद्धयस्त्रियतज्जरः ॥३०॥

Digitized by
Pt. Chakrabhar Joshi and Sbris, Dev Prayag.

श्रद्धावन्तोऽनसूयन्तो मुच्यन्ते तेऽपि कर्मभिः ॥
 ये त्वेतदभ्यसूयन्तो नानुतिष्ठन्ति मे मतम् ।
 सर्वज्ञानविमूढांस्तान्विद्वि नष्टानचेतसः ॥३२॥
 सदृशं चेष्टते खस्याः प्रकृतेज्ञानवानपि ।
 प्रकृतिं यान्ति भूतानि निग्रहः किं करिष्यति ॥३३
 इन्द्रियस्येन्द्रियस्यार्थं रागद्वेषौ व्यवस्थितौ ।
 तयोर्न वशमागच्छेत्तौ द्वस्य परिपन्थिनौ ॥३४
 श्रेयान् खधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ।
 खधर्मे निधनं श्रेयः परधर्मो भयावहः ॥३५

अर्जुन उवाच

अथ केन प्रयुक्तोऽयं पापं चरति पूरुषः ।
 अनिच्छन्नपि वार्ष्णेय बलादिव नियोजितः ॥३६

श्रीभगवानुवाच

काम एष क्रोध एष रजोगुणसमुद्भवः ।
 महाशनो महापाप्या विद्धयेनमिह वैरिण्यम् ॥३७
 धूमेनात्रियते वह्निर्यथादशो मलेन च ।

I. Chakradhar Jyoti and Shri Dev Prayag Digitized by eGangotri

आवृतं ज्ञानमेतेन ज्ञानिनो नित्यवैरिणा ।
 कामरूपेण कौन्तेय दुष्पूरेणानलेन च ॥३९॥
 इन्द्रियाणि मनो बुद्धिरस्याधिष्ठानमुच्यते ।
 एतैर्विभोहयत्थेष ज्ञानमावृत्य देहिनम् ॥४०॥
 तसात्वमिन्द्रियाण्यादौ नियम्य भरतर्षभ ।
 पाप्मानं ग्रजहि ह्येनं ज्ञानविज्ञाननाशनम् ॥४१॥
 इन्द्रियाणि पराण्याहुरिन्द्रियेभ्यः परं मनः ।
 मनसस्तु परा बुद्धिर्यो बुद्धेः परतस्तु सः ॥४२॥
 एवं बुद्धेः परं बुद्ध्या संस्तम्यात्मानमात्मना ।
 जहि शत्रुं महावाहो कामरूपं दुरासदम् ॥४३॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्याया
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो
 नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

अथ चतुर्थोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

इमं विचखते योगं प्रोक्तवानहमव्यम् ।
 उक्तात्मानस्तेषु हस्तुति इत्मङ्गुणेऽननीय ॥

एवं परम्पराप्रामिमिं राजर्षयो विदुः ।

स कालेनेह महता योगो नष्टः परंतप ॥ २ ॥

स एवायं मया तेऽद्य योगः प्रोक्तः पुरातनः ।

भक्तोऽसि मे सखा चेति रहस्यं हेतदुत्तमम् ॥ ३ ॥

अर्जुन उवाच

अपरं भवतो जन्म परं जन्म विवश्वतः ।

कथमेतद्विजानीयां त्वमादौ प्रोक्तवानिति ॥ ४ ॥

श्रीभगवानुवाच

बहूनि मे व्यतीतानि जन्मानि तव चार्जुन ।

तान्यहं वेद सर्वाणि न त्वं वेत्थ परंतप ॥ ५ ॥

अजोऽपि सञ्चव्ययात्मा भूतानामीश्वरोऽपि सन् ।

प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय संभवाम्यात्ममायथा ॥ ६ ॥

यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ।

अभ्युत्थानमधर्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ ७ ॥

परित्राणाय साधुनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।

धर्मसंसाधनार्थाय संभवामि युगे युगे ॥ ८ ॥

i. Chakradhara Upasaka क्रेतदिजाहोऽप्येवं ये वेदिणानुस्तुतं by eGang

त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन॥१॥
 वीतरागभयक्रोधा मन्मया मामुपाश्रिताः ।
 बहवो ज्ञानतपसा पूता मद्भावमागताः ॥१०॥
 ये यथा मां ग्रपद्यन्ते तांस्तथैव भजाम्यहम् ।
 मम वर्त्मानुवर्तन्ते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ॥११॥
 काङ्क्षन्तः कर्मणां सिद्धिं यजन्त इह देवताः ।
 क्षिप्रं हि मानुषे लोके सिद्धिर्भवति कर्मजा ॥१२॥
 चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्मविभागशः ।
 तस्य कर्तारमपि मां विद्वचकर्तारमव्ययम् ॥१३॥
 न मां कर्माणि लिम्पन्ति न मे कर्मफले स्पृहा ।
 इति मां योऽभिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते ॥१४॥
 एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ।
 कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतम् ॥१५॥
 किं कर्म किमकर्मेति कवयोऽप्यत्र मोहिताः ।
 तत्ते कम ग्रवक्ष्यामि यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात् ॥
 कर्मणोऽश्यपि बोद्धूव्यं बोद्धूव्यं च विकर्मणः ।
 -० Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by
 अकर्मणश्च बोद्धूव्यं गहना कर्मणो गतिः ॥१७॥

कर्मण्यकर्म यः पश्येदकर्मणि च कर्म यः ।

स बुद्धिमान्मनुष्येषु स युक्तः कृत्स्वकर्मकृत् ॥१८॥

यस्य सर्वे समारम्भाः कामसंकल्पवर्जिताः ।

ज्ञानाग्निदण्डकर्मणं तमाहुः पण्डितं बुधाः ॥१९॥

त्यक्त्वा कर्मफलासङ्गं नित्यतृप्तो निराश्रयः ।

कर्मण्यभिप्रवृत्तोऽपि नैव किञ्चित्करोति सः ॥२०॥

निराशीर्यतचित्तात्मा त्यक्त्सर्वपरिग्रहः ।

शारीरं केवलं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किल्विषम् ॥२१॥

यद्वच्छालाभसंतुष्टो द्रन्दातीतो विमत्सरः ।

समः सिद्धावसिद्धौ च कृत्वापि न निबध्यते ॥२२॥

गतसङ्गस्य मुक्तस्य ज्ञानावस्थितचेतसः ।

यज्ञायाचरतः कर्म समग्रं प्रविलीयते ॥२३॥

ब्रह्मार्पणं ब्रह्म हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् ।

ब्रह्मैव तेन गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥२४॥

दैवमेवापरे यज्ञं योगिनः पर्युपासते ।

ब्रह्माग्नावपरे यज्ञं यज्ञेनैवोपजुहुति ॥२५॥

akradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

आत्रादानान्द्रयाण्यन्ये सयमाश्रयं जुहुति ।

शब्दादीन्विषयानन्य इन्द्रियाग्निषु जुहति॥२६॥

सर्वाणीन्द्रियकर्माणि प्राणकर्माणि चापरे ।

आत्मसंयमयोगान्नौ जुहति ज्ञानदीपिते ॥२७॥

द्रव्ययज्ञास्तपोयज्ञा योगयज्ञास्तथापरे ।

खाध्यायज्ञानयज्ञाश्च यतयः संशितत्रताः ॥२८॥

अपाने जुहति प्राणं प्राणेऽपानं तथापरे ।

प्राणापानगती रुदूध्वा प्राणायामपरायणाः॥२९॥

अपरे नियताहाराः प्राणान्प्राणेषु जुहति ।

सर्वेऽप्येते यज्ञविदो यज्ञक्षपितकल्मणाः ॥३०॥

यज्ञशिष्टामृतभुजो यान्ति ब्रह्म सनातनम् ।

नायं लोकोऽस्त्ययज्ञस्य कुतोऽन्यः कुरुसत्तमा॥३१॥

एवं बहुविधा यज्ञा वितता ब्रह्मणो मुखे ।

कर्मजान्विद्वि तान्सर्वनिवं ज्ञात्वा विमोक्ष्यसे॥३२॥

अथान्द्रव्यमयाद्यज्ञाज्ञानयज्ञः परंतप ।

सर्वं कर्माखिलं पार्थ ज्ञाने परिसमाप्यते ॥३३॥

० PCCnakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by
तद्वाद्वि प्राणपातिनं पारग्रश्वनं सवया ।

उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिनः ॥३४॥
 यज्ज्ञात्वा न पुनर्मोहमेवं यास्यसि पाण्डव ।
 येन भूतान्यशेषेण द्रक्ष्यस्यात्मन्यथो मयि ॥३५॥
 अपि चेदसि पापेभ्यः सर्वेभ्यः पापकृत्तमः ।
 सर्वं ज्ञानपूर्वेनैव वृजिनं संतरिष्यसि ॥३६॥
 यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्यात्मकुरुते ऽर्जुन ।
 ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि भस्यात्मकुरुते तथा ॥३७॥
 न हि ज्ञानेन सद्वशं पवित्रमिह विद्यते ।
 तत्त्वयं योगसंसिद्धः कालेनात्मनि विन्दति ॥३८॥
 श्रद्धावाँल्लभते ज्ञानं तत्परः संयतेन्द्रियः ।
 ज्ञानं लब्ध्वा परां शान्तिमचिरेणाधिगच्छति ॥३९॥
 अज्ञश्चाश्रद्धानश्च संशयात्मा विनश्यति ।
 नायं लोकोऽस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः ॥४०॥
 योगसंन्यस्तकर्माणं ज्ञानसंछिन्नसंशयम् ।
 आत्मवन्तं न कर्माणि निवध्नन्ति धनंजय ॥४१॥

Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag, Digitized by eGangotri
 तसाद्ज्ञानतभूत हृत्स्थ ज्ञानासनात्मनः ।

छित्रैनं संशयं योगमातिष्ठोच्चिष्ठ भारत ॥४२॥
 उँ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानकर्मसंन्यास-
 योगो नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

अथ पञ्चमोऽध्यायः

अर्जुन उवाच

संन्यासं कर्मणां कृष्ण पुनर्योगं च शंससि ।
 यच्छ्रेय एतयोरेरेकं तन्मे ब्रूहि सुनिश्चितम् ॥१॥

श्रीभगवानुवाच

संन्यासः कर्मयोगथ निःश्रेयसकरावुभौ ।
 तयोस्तु कर्मसंन्यासात्कर्मयोगो विशिष्यते ॥२॥
 ज्ञेयः स नित्यसंन्यासी यो न द्वेष्टि न काङ्क्षति ।
 निर्द्वन्द्वो हि महाज्ञाहो सुखं बन्धात्प्रमुच्यते ॥३॥
 सांख्ययोगौ पृथग्बालाः प्रवदन्ति न पण्डिताः ।
 एकमप्यास्थितः सम्यगुभयोर्विन्दते फलम् ॥४॥
 यत्सांख्यैः प्राप्यते स्थानं तद्योगैरपि गम्यते ।
 एकं सांख्यं यथोगैः यथः पश्यति स पश्यता ॥५॥

Digitized by
 Acharya and Sons, Patna

संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्तुमयोगतः ।
 योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्मा नचिरेणाधिगच्छति ॥६॥
 योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः ।
 सर्वभूतात्मभूतात्मा कुर्वन्नपि न लिप्यते ॥७॥
 नैव किञ्चित्करोमीति युक्तो मन्येत तत्त्ववित् ।
 पश्यञ्चृणवन्स्पृशज्जिघनश्वन्गच्छन्त्वपञ्चशसन् ॥
 ग्रलपन्विसूजन्वृह्णनुन्मिषन्निमिषन्नपि ।
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेषु वर्तन्त इति धारयन् ॥९॥
 ब्रह्मण्याधाय कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा करोति यः ।
 लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥१०॥
 कायेन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रियैरपि ।
 योगिनः कर्म कुर्वन्ति सङ्गं त्यक्त्वात्मशुद्धये ॥११॥
 युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाऽग्रोति नैष्ठिकीम् ।
 अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते ॥१२॥
 सर्वकर्माणि मनसा संन्यस्यास्ते सुखं वशी ।
 नवद्वारे पुरे देही नैव कुर्वन्न कारयन् ॥१३॥

Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag, Digitized by eGangotri
 न कर्तृत्वं न कर्माणि लोकस्य सुजाति प्रभुः ।

न कर्मफलसंयोगं स्वभावस्तु प्रवर्तते ॥१४॥
 नादत्ते कस्यचित्पापं न चैव सुकृतं विभुः ।
 अज्ञानेनावृतं ज्ञानं तेन मुह्यन्ति जन्तवः ॥१५॥
 ज्ञानेन तु तदज्ञानं येषां नाशितमात्मनः ।
 तेषामादित्यवज्ञानं प्रकाशयति तत्परम् ॥१६॥
 तद्बुद्ध्यस्तदात्मानस्तनिष्ठास्तत्परायणाः ।
 गच्छन्त्यपुनरावृत्तिं ज्ञाननिर्धूतकल्पणाः ॥१७॥
 विद्याविनयसंपन्ने ब्राह्मणे गवि हस्तिनि ।
 शुनि चैव श्वपाके च पण्डिताः समदर्शिनः ॥१८॥
 इहैव तैर्जितः सर्गो येषां साम्ये स्थितं मनः ।
 निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्माद्ब्रह्मणि ते स्थिताः ॥१९॥
 न प्रहृष्टेत्प्रियं प्राप्य नोद्विजेत्प्राप्य चाप्रियम् ।
 स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद् ब्रह्मणि स्थितः ॥२०॥
 बाष्पश्चेष्वसक्तात्मा विन्दत्यात्मनि यत्सुखम् ।
 स ब्रह्मयोगयुक्तात्मा सुखमक्षयमश्नुते ॥२१॥
 ये हि संस्पर्शजा भोगा दुःखयोनय एव ते ।

शक्रोतीहैव यः सोहुं प्राक्षरीरविमोक्षणात् ।
 कामक्रोधोऽङ्गवं वेगं स युक्तः संसुखी नरः ॥२३॥
 योऽन्तःसुखोऽन्तरारामस्तथान्तज्योतिरेव यः ।
 स योगी ब्रह्मनिर्वाणं ब्रह्मभूतोऽधिगच्छति ॥२४॥
 लभन्ते ब्रह्मनिर्वाणमृषयः क्षीणकल्पाः ।
 छिन्नद्वैधा यतात्मानः सर्वभूतहिते रताः ॥२५॥
 कामक्रोधवियुक्तानां यतीनां यतचेतसाम् ।
 अभितो ब्रह्मनिर्वाणं वर्तते विदितात्मनाम् ॥२६॥
 स्पर्शान्कृत्वा बहिर्बाह्यांश्चक्षुश्चैवान्तरे भ्रवोः ।
 प्राणापानौ समौ कृत्वा नासाभ्यन्तरचारिणौ ॥२७॥
 यतेन्द्रियमनोबुद्धिर्मुनिर्मोक्षपरायणः ।
 विगतेच्छाभयक्रोधो यः सदा मुक्त एव सः ॥२८॥
 भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोकमहेश्वरम् ।
 सुहृदं सर्वभूतानां ज्ञात्वा मां शान्तिमृच्छति ॥२९॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मसंन्यासयोगो

अथ पष्ठोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

अनाश्रितः कर्मफलं कार्यं कर्म करोति यः ।
 स सन्न्यासी च योगी च न निरग्निर्वाक्रियः ॥
 यं सन्न्यासमिति प्राहुयोगं तं विद्धि पाण्डव ।
 न ह्यसन्न्यस्तसंकल्पो योगी भवति कथन ॥ २ ॥
 आरुरुक्षोर्मुनेयोगं कर्म कारणमुच्यते ।
 योगारुदस्य तस्यैव शमः कारणमुच्यते ॥ ३ ॥
 यदा हि नेन्द्रियार्थेषु न कर्मखनुपज्जते ।
 सर्वसंकल्पसन्न्यासी योगारुदस्तदोच्यते ॥ ४ ॥
 उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत् ।
 आत्मैव ह्यात्मनो बन्धुरात्मैव रिपुरात्मनः ॥ ५ ॥
 बन्धुरात्मात्मनस्तस्य येनात्मैवात्मनाजितः ।
 अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तेतात्मैव शत्रुवत् ॥ ६ ॥
 जितात्मनः प्रशान्तस्य परमात्मा समाहितः ।
 शीतोऽप्यासुरवदुःखेषु द्वाधामानाप्यमन्वयोः ॥ ७ ॥

ज्ञानविज्ञानतुसात्मा कृटस्यो विजितेन्द्रियः ।

युक्त इत्युच्यते योगी समलोष्टाश्मकाश्वनः ॥ ८ ॥

सुहन्मित्रार्थुदासीनमध्यस्थद्वेष्यवन्धुषु ।

साधुष्वपि च पापेषु समबुद्धिर्विशिष्यते ॥ ९ ॥

योगी युज्ञीत सततमात्मानं रहसि स्थितः ।

एकाकी यतचित्तात्मा निराशीरपरिग्रहः ॥ १० ॥

शुचौ देशे ग्रतिष्ठाप्य स्थिरमासनमात्मनः ।

नात्युच्छ्रूतं नातिनीचं चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥ ११ ॥

तत्रैकाग्रं मनः कृत्वा यतचित्तेन्द्रियक्रियः ।

उपविश्यासने युज्ज्याद्योगमात्मविशुद्धये ॥ १२ ॥

समं कायशिरोग्रीवं धारयन्बचलं स्थिरः ।

संग्रेष्य नाशिकाग्रं स्वं दिशञ्चानवलोकयन् ॥ १३ ॥

प्रशान्तात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिवते स्थितः ।

मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आसीत मत्परः ॥ १४ ॥

युज्ञन्नेवं सदात्मानं योगी नियतमानसः ।

स्त्रार्थिनिर्जीवप्रमाणं सत्संश्यमधिगच्छुमि ॥ १५ ॥

नात्यश्नतस्तु योगोऽस्ति न चैकान्तमनश्वतः ।
 न चाति स्वप्नशीलस्य जाग्रतो नैव चार्जुन ॥१६॥
 युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु ।
 युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा ॥१७॥
 यदा विनियतं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते ।
 निःस्पृहः सर्वकामेभ्यो युक्त इत्युच्यते तदा ॥१८॥
 यथा दीपो निवातस्यो नेङ्गते सोपमा स्मृता ।
 योगिनो यतचित्तस्य युज्ञतो योगमात्मनः ॥१९॥
 यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया ।
 यत्र चैवात्मनात्मानं पश्यन्नात्मनि तुष्यति ॥२०॥
 सुखमात्यन्तिकं यत्तद्बुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियम् ।
 वेत्ति यत्र न चैवायं स्थितश्वलति तत्त्वतः ॥२१॥
 यं लब्ध्वा चापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः ।
 यस्मिन्स्थितो न दुःखेन गुरुणापि विचाल्यते ॥२२॥
 तं विद्याद् दुःखसंयोगवियोगं योगसंज्ञितम् ।
 स निश्चयेन योक्तव्यो योगोऽनिर्विष्णुचेतुसा ॥२३॥

संकल्पप्रभवान्कामांस्त्यक्त्वा सर्वानशेषतः ।
 मनसैवेन्द्रियग्रामं विनियम्य समन्ततः ॥२४॥
 शनैः शनैरुपरमेद्बुद्धया धृतिगृहीतया ।
 आत्मसंस्थं मनः कृत्वा न किञ्चिदपि चिन्तयेत् ॥
 यतो यतो निश्चरति मनश्चलमस्थिरम् ।
 ततस्ततो नियम्यैतदात्मन्येव वशं नयेत् ॥२६॥
 प्रशान्तमनसं ह्येनं योगिनं सुखमुक्तमम् ।
 उपैति शान्तरजसं ब्रह्मभूतमकल्पम् ॥२७॥
 युञ्जन्नेवं सदात्मानं योगी विगतकल्पः ।
 सुखेन ब्रह्मसंस्पर्शमत्यन्तं सुखमश्नुते ॥२८॥
 सर्वभूतस्थमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनि ।
 ईक्षते योगयुक्तात्मा सर्वत्र समदर्शनः ॥२९॥
 यो मां पश्यति सर्वत्र सर्वं च मयि पश्यति ।
 तस्याहं न प्रणश्यामि स च मे न प्रणश्यति ॥३०॥
 सर्वभूतस्थितं यो मां भजत्येकत्वमास्थितः ।
 सर्वथा वर्तमानोऽपि स योगी मयि वर्तते ॥३१॥

आत्मौपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽर्जुन ।
सुखं वा यदि वा दुःखं स योगी परमो मतः ॥३२॥

अर्जुन उवाच

योऽयं योगस्त्वया प्रोक्तः साम्येन मधुसूदन ।
एतस्याहं न पश्यामि चञ्चलत्वात्स्थितिं स्थिराम् ॥
चञ्चलं हि मनः कृष्णं प्रमाधि बलवद्दृढम् ।
तस्याहं निग्रहं मन्ये वायोरिव सुदुष्करम् ॥३४॥

श्रीभगवानुवाच

असंशयं महाबाहो मनो दुर्निंग्रहं चलम् ।
अभ्यासेन तु कौन्तेय वैराग्येण च गृह्णते ॥३५॥
असंयतात्मना योगो दुष्प्राप इति मे मतिः ।
वश्यात्मना तु यतता शक्योऽवाप्तुमुपायतः ॥

अर्जुन उवाच

अयतिः श्रद्धयोपेतो योगाच्चलितमानसः ।
अप्राप्य योगसंसिद्धिं कां गतिं कृष्णं गच्छति ॥

कच्चिन्नोभयविभ्रष्टश्छिन्नाभ्रमिव नश्यति ।
 अप्रतिष्ठो महावाहो विमूढो ब्रह्मणः पथि ॥३८॥
 एतन्मे संशयं कृष्ण छेत्तुर्मर्हस्यशेषतः ।
 त्वदन्यः संशयस्यास्य छेत्ता न ह्युपपद्यते ॥३९॥

श्रीभगवानुवाच

पार्थ नैवेह नामुत्र विनाशस्तस्य विद्यते ।
 न हि कल्याणकृत्कथिद्वर्गतिं तात गच्छति ॥
 प्राप्य पुण्यकृतां लोकानुपित्वा शाश्वतीः समाः ।
 शुचीनां श्रीमतां गेहे योगभ्रष्टभिजायते ॥४१॥
 अथवा योगिनामेव कुले भवति धीमताम् ।
 एतद्वि दुर्लभतरं लोके जन्म यदीदशम् ॥४२॥
 तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदेहिकम् ।
 यतते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरुनन्दन ॥४३॥
 पूर्वाभ्यासेन तेनैव हियते ह्यवशोऽपि सः ।
 जिज्ञासुरपि योगस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ॥४४॥
 प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी संशुद्धकिल्बिषः ।
 अनेकजन्मसंसिद्धस्तो याति परां गतिम् ॥४५॥

तपस्त्रिभ्योऽधिको योगी
ज्ञानिभ्योऽपि मतोऽधिकः ।
कर्मिभ्यश्चाधिको योगी
तस्माद्योगी भवार्जुन ॥४६॥

योगिनामपि सर्वेषां मद्भूतेनान्तरात्मना ।
श्रद्धावान्भजते यो मां स मे युक्ततमो मतः ॥४७॥
ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे आत्मसंयमयोगो
नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

अथ सप्तमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

मन्यासत्कमनाः पार्थ योगं युज्जन्मदाश्रयः ।
असंशयं समग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु ॥ १ ॥
ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानमिदं वक्ष्याम्यशेषतः ।
यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यज्ञातव्यमवशिष्यते ॥२॥
मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये ।
यत्प्राप्तमपि सिद्धानां कुशिन्मां वेज्ञि तत्त्वतः ॥३॥

भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ।

अहंकार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टवा ॥ ४ ॥

अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ।

जीवभूतां महावाहो ययेदं धार्यते जगत् ॥ ५ ॥

एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय ।

अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ॥ ६ ॥

मत्तः परतरं नान्यत्किञ्चिदस्ति धनंजय ।

मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ॥ ७ ॥

रसोऽहमप्युकौन्तेय प्रभासि शशिसूर्ययोः ।

प्रणवः सर्ववेदेषु शब्दः खे पौरुषं नृषु ॥ ८ ॥

पुण्यो गन्धः पृथिव्यां च तेजश्चासि विभावसौ ।

जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चासि तपस्त्विषु ॥ ९ ॥

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ।

बुद्धिर्बुद्धिमतामसि तेजस्तेजस्त्विनामहम् ॥ १० ॥

बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ।

धर्माविरुद्धो भतेषु कामोऽस्मि भरतर्प्यभ ॥ ११ ॥

ये चैव सात्त्विका भावा राजसात्तामसाश्च ये ।
 मत्त एवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥१२॥
 त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिः सर्वमिदं जगत् ।

 मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् ॥१३॥
 दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया ।
 मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥१४॥
 न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ।
 माययापहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः ॥१५॥
 चतुर्विंधा भजन्ते मां जनाः सुकृतिनोऽर्जुन ।
 आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थो ज्ञानी च भरतर्षभ ॥१६॥
 तेषां ज्ञानी नित्ययुक्त एकभक्तिर्विशिष्यते ।
 प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥१७॥
 उदाराः सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।
 आस्थितः स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥
 वहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।
 वासुदेवः सर्वमिति स महात्मा सुदूर्लभः ॥१९॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by e

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्ते ऽन्यदेवताः ।
 तं तं नियममास्याय प्रकृत्या नियताः स्वया ॥२०॥
 यो यो यां यां तनुं भक्तः श्रद्धयाचिंतुमिच्छति ।
 तस्य तस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥२१॥
 स तथा श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ।
 लभते च ततः कामान्मयैव विहितान्हि ताज् ॥२२॥
 अन्तवन्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ।
 देवान्देवयजो यान्ति मद्भक्ता यान्ति मामपि ॥२३॥
 अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामवुद्धयः ।
 परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम् ॥२४॥
 नाहं प्रकाशः सर्वस्य योगमायासमावृतः ।
 मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् ॥२५॥
 वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ।
 भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कथन ॥२६॥
 इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्रन्द्वमोहेन भारत ।
 सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यान्ति परंतप ॥२७॥
 येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ।

ते द्वन्द्वमोहनिर्मुक्ता भजन्ते मां दृढव्रताः ॥२८॥
 जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये ।
 ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् ॥
 साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ।
 प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ॥३०॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यार्था
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ज्ञानविज्ञानयोगे
 नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

अथाष्टमोऽध्यायः

अर्जुन उवाच

किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ।
 अधिभूतं च किं प्रोक्तमधिदैवं किमुच्यते ॥१॥
 अधियज्ञः कथं कोऽत्र देहेऽस्मिन्मधुस्थदन ।
 प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः ॥२॥

श्रीभगवानुवाच

अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ।
 भूतभावोऽद्वक्तरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ॥३॥

अधिभूतं क्षरो भावः पुरुषश्चाधिदैवतम् ।
 अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतां वर ॥
 अन्तकाले च मामेव सरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।
 यः प्रयाति स मङ्गावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥
 यं यं वापि सरन्भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ।
 तं तमेवैति कौन्तेय सदा तङ्गावभावितः ॥
 तसात्सर्वेषु कालेषु मामनुसर युध्य च ।
 मय्यपितमनोबुद्धिर्ममेवैष्यसंशयम् ॥
 अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा नान्यगामिना ।
 परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिन्तयन् ॥
 कविं पुराणमनुशासितार-
 मणोरणीयांसमनुसरेद्यः ।
 सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूप-
 मादित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥
 प्रयाणकाले मनसाचलेन
 भक्त्या युक्तो योगवलेन चैव ।

अङ्गोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक्
 स तं परं पुरुषपूर्पैति दिव्यम् ॥१०॥
 यदक्षरं वेदविदो वदन्ति
 विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः ।
 यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति
 तत्ते पदं संग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥११॥
 सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुद्ध्य च ।
 मूर्ख्याधायात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् ॥१२॥
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ।
 यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् ॥१३॥
 अनन्यचेताः संततं यो मां स्मरति नित्यशः ।
 तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥१४॥
 मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् ।
 नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥१५॥
 आब्रह्मभुवनाळोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ।
 मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥१६॥

सहस्रयुगपर्यन्तमहर्यद्विष्णवो विदुः ।
 रात्रिं युगसहस्रान्तां तेऽहोरात्रविदो जनाः ॥१७॥
 अव्यक्ताद्वचक्तयः सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ।
 रात्र्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥१८॥
 भूतग्रामः स एवायं भूत्वा भूत्वा प्रलीयते ।
 रात्र्यागमेऽवशः पार्थं प्रभवन्त्यहरागमे ॥१९॥
 परस्तस्माच्चु भावोऽन्योऽव्यक्तोऽव्यक्तात्सनातनः ।
 यः स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥२०॥
 अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ।
 यं प्राप्य न निवर्तन्ते तद्वाम परमं मम ॥२१॥
 पुरुषः स परः पार्थं भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ।
 यस्यान्तःस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् ॥२२॥
 यत्र काले त्वनादृतिमादृतिं चैव योगिनः ।
 प्रयाता यान्ति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ ॥२३॥
 अश्विज्योतिरहः शुक्लः पण्मासा उत्तरायणम् ।
 तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ॥२४॥

धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षष्ठ्मासा दक्षिणायनम् ।
 तत्र चान्द्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते ॥२५॥
 शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगतः शाश्वते मते ।
 एकल्या यात्यनावृत्तिसन्ध्यावर्तते पुनः ॥२६॥
 नैते सृती पार्थ जानन्योगी मुहाति कञ्चन ।
 तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन ॥२७॥
 वेदेषु यज्ञेषु तपःसु चैव
 दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम् ।

अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा
 योगी परं स्थानमुपैति चाद्यम् ॥२८॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अक्षरब्रह्मयोगो
 नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

अथ नवमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनस्यवे ।
 ह्यातं विज्ञानसुहितं यज्ञात्वा मोक्षसेऽशुभात् ।

राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ।
 प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् ॥ २ ॥
 अश्रद्धानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परंतप ।
 अप्राप्य मां निर्वर्तन्ते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥
 मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ।
 मत्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्वस्थितः ॥ ४ ॥
 न च मत्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ।
 भूतभृत्र च भूतस्यो ममात्मा भूतभावनः ॥ ५ ॥
 यथाकाशस्थितो नित्यं वायुः सर्वत्रगो महान् ।
 तथा सर्वाणि भूतानि मत्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥
 सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यान्ति मामिकाम् ।
 कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ॥ ७ ॥
 प्रकृतिं स्वामवष्टम्य विसृजामि पुनः पुनः ।
 भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥
 न च मां तानि कर्माणि निवधन्ति धनं जय ।
 उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु ॥ ९ ॥

मयाध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम् ।
 हेतुनानेन कौन्तेय जगद्विपरिवर्तते ॥१०॥
 अवजानन्ति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितम् ।
 परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम् ॥११॥
 मोघाशा मोघकर्मणो मोघज्ञाना विचेतसः ।
 राक्षसीमासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः ॥१२॥
 महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः ।
 भजन्त्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययम् ॥१३॥
 सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ।
 नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥१४॥
 ज्ञानयज्ज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तो मासुपासते ।
 एकत्वेन पृथक्त्वेन वहुधा विश्वतोमुखम् ॥१५॥
 अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् ।
 मन्त्रोऽहमहमेवाज्यमहमश्चिरहं हुतम् ॥१६॥
 पिताहमस्य जगतो माता धाता पितामहः ।
 शेषं पवित्रमांकश्च ऋषकर्माण ग्रन्थुरेत च ॥१७॥

Digitized by
Deekshayag

गतिर्भर्ता प्रभुः साक्षी निवासः शरणं सुहृत् ।
 प्रभवः प्रलयः स्थानं निधानं बीजमव्ययम् ॥१८॥
 तपाम्यहमहं वर्णं निश्चलाम्युत्सूजामि च ।
 अमृतं चैव मृत्युथ सदसच्चाहमर्जुन ॥१९॥
 त्रैविद्या मां सोमपाः पूतपापा
 यज्ञैरिद्वा खर्गतिं प्रार्थयन्ते ।

ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोक-
 मशनन्ति दिव्यान्दिवि देवभोगान् ॥२०॥
 ते तं भुक्त्वा खर्गलोकं विशालं
 क्षीणे पुण्ड्रे मर्त्यलोकं विशन्ति ।
 एवं त्रयीधर्ममनुग्रहपना

गतागतं कामकामा लभन्ते ॥२१॥
 अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।
 तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥२२॥
 येऽप्यन्यदेवता भक्ता यजन्ते श्रद्धयान्विताः ।
 ते एव विद्वान् प्रोक्ष्य तीव्रेण विविधिर्विष्णवान् शशा-

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रशुरेव च ।
 न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते॥२४॥
 यान्ति देवता देवान्पितन्यान्ति पितृताः ।
 भूतानि यान्ति भूतेज्या यान्ति मद्याजिनोऽपि माम् ॥२५॥
 पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ।
 तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥२६॥
 यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।
 यत्पस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मर्दपणम् ॥२७॥
 शुभाशुभफलैरेवं मोक्षसे कर्मबन्धनैः ।
 संन्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि॥२८॥
 समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ।
 ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥२९॥
 अपि चेत्सु दुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।
 साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥३०॥
 क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छान्ति निगच्छति ।
 क्षीरसेया प्रसिद्धजप्तीविवेष्वर्क्षः प्रस्त्रक्षुविष्वेष्वर्क्षः

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ।
 खियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥
 किं पुनब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा ।
 अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥३३॥
 मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
 मामेवैष्यसि युक्त्वैव मात्मानं मत्परायणः ॥३४॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे राजविद्याराजगुह्य-
 योगे नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

अथ दशमोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

भूय एव महाबाहो शृणु मे परमं वचः ।
 यत्तेऽहं ग्रीयमाणाय वक्ष्यामि हितकाम्यया ॥ १ ॥
 न मे विदुः सुरगणाः प्रभवं न महर्षयः ।
 अहमादिर्हि देवानां महर्षीणां च सर्वशः ॥ २ ॥
 यो मामजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरम् ।

t. वस्त्रांसूलं स गत्येषु सर्वपापैः गम्युक्त्यते ॥ ३ ॥

बुद्धिर्ज्ञनमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः क्षमः ।
 सुखं दुःखं भवोऽभावो भयं चाभयमेव च ॥ ४ ॥
 अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशोऽयशः ।
 भवन्ति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ॥ ५ ॥
 महर्षयः सप्त पूर्वे चत्वारो मनवस्तथा ।
 मद्भावा मानसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ॥ ६ ॥
 एतां विभूतिं योगं च मम यो वेत्ति तत्त्वतः ।
 सोऽविकर्म्पेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥ ७ ॥
 अहं सर्वस्य ग्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ।
 इति मत्वा भजन्ते मां बुधा भावसमन्विताः ॥ ८ ॥
 मच्चित्ता मद्भूतप्राणा बोधयन्तः परस्परम् ।
 कथयन्तश्च मां नित्यं तुष्यन्ति च रमन्ति च ॥ ९ ॥
 तेषां सततयुक्तानां भजतां प्रीतिपूर्वकम् ।
 ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयान्ति ते ॥ १० ॥
 तेषामेवानुकर्म्पार्थमहमज्ञानजं तमः ।
 प्रभाष्याम्यत्यभावये क्षमानदीप्ते भावाखताः ॥ ११ ॥

अर्जुन उवाच

परं ब्रह्म परं धाम पवित्रं परमं भवान् ।
 पुरुषं शाश्वतं दिव्यमादिदेवमजं विष्णुम् ॥१२॥
 आहुस्त्वामृषयः सर्वे देवर्णिरदस्तथा ।
 असितो देवलो व्यासः स्वयं चैव ब्रवीषि मे ॥१३॥
 सर्वमेतद्वतं मन्ये यन्मां वदसि केशव ।
 न हि ते भगवन्व्यक्तिं विदुर्देवा न दानवाः ॥१४॥
 स्वयमेवात्मनात्मानं वेत्थ त्वं पुरुषोत्तम ।
 भूतभावन भूतेश देवदेव जगत्पते ॥१५॥
 वक्तुर्महस्यशेषेण दिव्या ह्यात्मविभूतयः ।
 याभिर्विभूतिभिर्लोकानिमांस्त्वं व्याप्य तिष्ठसि ॥
 कथं विद्यामहं योगिस्त्वां सदा परिचिन्तयन् ।
 केषु केषु च भावेषु चिन्तयोऽसि भगवन्मया ॥१७॥
 विस्तरेणात्मनो योगं विभूतिं च जनार्दन ।
 मूयः कथय त्रिसिर्हिंशृण्वतो नास्ति मे ऽमृतम् ॥१८॥

श्रीभगवानुवाच

Digitized by eGangotri

प्राधान्यतः कुरु श्रेष्ठ नास्त्यन्तो विस्तरस्य मे ॥१९॥
 अहमात्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः ।
 अहमादित्थ मध्यं च भूतानामन्त एव च ॥२०॥
 आदित्यानामहं विष्णुज्योतिपां रविरंशुमान् ।
 मरीचिर्मरुतामसि नक्षत्राणामहं शशी ॥२१॥
 वेदानां सामवेदोऽसि देवानामसि वासवः ।
 इन्द्रियाणां मनथासि भूतानामसि चेतना ॥२२॥
 रुद्राणां शंकरथासि वित्तेशो यथरक्षसाम् ।
 वसूलानां पावकथासि मेरुः शिखरिणामहम् ॥२३॥
 पुरोधसां च मुख्यं मां विद्धि पार्थ वृहस्पतिम् ।
 सेनानीनामहं स्कन्दः सरसामसि सागरः ॥२४॥
 महर्षीणां भृगुरहं गिरामस्म्येकमक्षरम् ।
 यज्ञानां जपयज्ञोऽसि स्थावराणां हिमालयः ॥२५॥
 अश्वत्थः सर्ववृक्षाणां देवर्षीणां च नारदः ।
 गन्धर्वाणां चित्ररथः सिद्धानां कपिलो मुनिः ॥२६॥

तु उच्चैः अपरामध्यानां विद्धि पापमृतोऽवसू

ऐरावतं गजेन्द्राणां नराणां च नराधिपम् ॥२७॥

आयुधानामहं वज्रं धेनूनामसि कामधुक् ।

प्रजनश्चासि कन्दर्पः सर्पणामसि वासुकिः ॥२८॥

अनन्तश्चासि नागानां वरुणो यादसामहम् ।

पितणामर्यमा चासि यमः संयमतामहम् ॥२९॥

प्रहौदश्चासि दैत्यानां कालः कलयतामहम् ।

मृगाणां च मृगेन्द्रोऽहं वैनतेयश्च पक्षिणाम् ॥३०॥

पवनः पवतामसि रामः शख्तभृतामहम् ।

झपाणां मकरश्चासि स्रोतसामसि जाह्वी ॥३१॥

सर्गणामादिरन्तश्च मध्यं चैवाहमर्जुन ।

अध्यात्मविद्या विद्यानां वादः प्रवदतामहम् ॥३२॥

अक्षराणामकारोऽसि द्रन्दः सामासिकस्य च ।

अहमेवाक्षयः कालो धाताहं विश्वतोमुखः ॥३३॥

मृत्युः सर्वहरश्चाहमुद्भवश्च भविष्यताम् ।

कीर्तिः श्रीर्वाक्वच नारीणां स्मृतिर्मेधा धृतिः क्षमा ॥

बृहत्साम तथा साम्नां गायत्री छन्दसामहम् ।

गणस्वमां भार्गवोऽहमृषुनां शुशुम्पकर्त्तव्ये ॥३४॥

वूतं छलयतामसि तेजस्तेजस्विनामहम् ।
 जयोऽसि व्यवसायोऽसि सत्त्वं सत्त्वतामहम् ॥
 वृष्णीनां वासुदेवोऽसि पाण्डवानां धनंजयः ।
 मुनीनामप्यहं व्यासः कवीनामुशना कविः ॥३७॥
 दण्डोदमयतामसि नीतिरसि जिगीपताम् ।
 मौनं चैवासि गुह्यानां ज्ञानं ज्ञानवतामहम् ॥३८॥
 यच्चापि सर्वभूतानां वीजं तदहमर्जुन ।
 न तदस्ति विना यत्स्यान्मया भूतं चराचरम् ॥३९॥
 नान्तोऽस्ति मम दिव्यानां विभूतीनां परंतप ।
 एप तूदेशतः प्रोक्तो विभूतेर्विस्तरो मया ॥४०॥
 यद्यद्विभूतिमत्सत्त्वं श्रीमद्भूर्जितमेव वा ।
 तत्तदेवावगच्छ त्वं मम तेजोऽशसंभवम् ॥४१॥
 अथवा बहुनैतेन किं ज्ञातेन तवार्जुन ।
 विष्टभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशेन स्थितो जगत् ॥४२॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशाखे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विभूतियोगे

नाम दशमोऽध्यायः ॥ २० ॥
 -० Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized
 शी० विं० ३—

अथैकादशोऽध्यायः

अर्जुन उवाच

मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्मसंज्ञितम् ।

यत्त्वयोक्तं वचस्तेन मोहोऽयं विगतो मम ॥ १ ॥

भवाप्ययौ हि भूतानां श्रुतौ विलक्षणो मया ।

त्वत्तः कमलपत्राक्षं माहात्म्यमपि चाव्ययम् ॥ २ ॥

एवमेतद्यथात्थ त्वमात्मानं परमेश्वर ।

द्रष्टुमिच्छामि ते रूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ॥ ३ ॥

मन्यसे यदि तच्छक्यं मया द्रष्टुमिति प्रभो ।

योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शयात्मानमव्ययम् ॥ ४ ॥

श्रीभगवानुवाच

पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशोऽथ सहस्रशः ।

नानाविधानि दिव्यानि नानावर्णाकृतीनि च ॥

पश्यादित्यान्वस्तुरुद्रानविनौ मरुतस्तथा ।

बहून्यद्रष्टुपर्वाणि पश्याश्रुपर्वाणि भाग्न ॥ ५ ॥

Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

इहैकस्थं जगत्कुत्सनं पश्याद्य सचराचरम् ।
 मम देहे गुडाकेश यच्चान्यद्रष्टुमिच्छसि ॥ ७ ॥
 न तु मां शक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुपा ।
 दिव्यं ददामि ते चक्षुः पश्य मे योगमैश्वरम् ॥ ८ ॥

संजय उवाच

एवमुक्त्वा ततो राजन्महायोगेश्वरो हरिः ।
 दर्शयामास पार्थीय परमं रूपमैश्वरम् ॥ ९ ॥
 अनेकवक्त्रनयनमनेकाङ्गुतदर्शनम् ।
 अनेकदिव्याभरणं दिव्यानेकोद्यतायुधम् ॥ १० ॥
 दिव्यमाल्याम्बरधरं दिव्यगन्धानुलेपनम् ।
 सर्वार्थ्यमयं देवमनन्तं विश्वतोपुखम् ॥ ११ ॥
 दिवि सूर्यसहस्रस्य भवेद्युगपदुत्थिता ।
 यदि भाः सदृशी सा स्याङ्गासस्तस्य मदात्मनः ॥
 तत्रैकस्थं जगत्कुत्सनं प्रविभक्तमनेकधा ।
 अपश्यदेवदेवस्य शरीरे पाण्डवस्तदा ॥ १३ ॥
 ततः स विस्याविष्टो हृष्टरोमा धनंजयः ।

-०- चक्रचारी यित्ता तेऽनं ऊनउक्तिराम्याहुः दिग्गीतेऽन्य

अर्जुन उवाच

पश्यामि देवांस्तत्र देव देहे

सर्वांस्तथा भूतविशेषसङ्घान् ।

ब्रह्माणमीशं कमलासनस्थ-

मृषीश्च सर्वानुरगांश्च दिव्यान् ॥१५

अनेकवाहूदरवक्त्रनेत्रं

पश्यामि त्वां सर्वतोऽनन्तरूपम् ।

नान्तं न मध्यं न पुनस्तत्वादिं

पश्यामि विश्वेश्वर विश्वरूप ॥१६

किरीटिनं गदिनं चक्रिणं च

तेजोराशिं सर्वतो दीप्तिमन्तम् ।

पश्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समन्ता-

दीप्तानलार्कद्युतिभ्रमेयम् ॥१७

त्वमश्वरं परमं वेदितव्यं

त्वमस्य विश्वस्य परं निधानम् ।

त्वमव्ययः शाश्वतधर्मगोत्पा

kradhar एवान्नामत्वाद्याः पश्यो मतो मे ॥१८

अनादिमध्यान्तमनन्तवीर्य-

मनन्तवाहुं शशिसूर्यनेत्रम् ।
 पद्यामि त्वां दीप्तहुताशवक्त्रं
 स्वतेजसा विश्वमिदं तपन्तम् ॥१९॥
 द्यावापृथिव्योरिदमन्तरं हि
 व्याप्तं त्वयैकेन दिशश्च सर्वाः ।
 द्वष्टाद्वुतं रूपमुग्रं तवेदं
 लोकत्रयं प्रव्यथितं महात्मन् ॥२०॥
 अमी हि त्वां सुरसङ्घा विशन्ति
 केचिद्द्वीताः ग्राज्ञलयो गृणन्ति ।
 स्वस्तीत्युक्त्वा महर्षिसिद्धसङ्घाः
 स्तुवन्ति त्वां स्तुतिभिः पुष्कलाभिः ॥२१॥
 रुद्रादित्या वसवो ये च साध्या
 विश्वेऽश्विनौ मरुतश्चोष्मपाश ।
 गन्धर्वयक्षासुरसिद्धसङ्घा
 वीष्मन्ते त्वां विसिताद्यैव सर्वे ॥२२॥

रूपं महते वहुवक्त्रनेत्रं
 महाबाहो वहुवाहूरुपादम् ।
 वहुदरं वहुदंष्ट्राकरालं
 दृष्ट्वा लोकाः प्रव्यथितास्तथाहम् ॥२३
 नभःस्पृशं दीप्तमनेकवर्णं
 व्यात्ताननं दीप्तविशालनेत्रम् ।
 दृष्ट्वा हि त्वां प्रव्यथितान्तरात्मा
 धृतिं न विन्दामि शमं च विष्णो ॥२४
 दंष्ट्राकरालानि च ते मुखानि
 दृष्ट्वै कालानलसन्निभानि ।
 दिशो न जाने न लभे च शर्म
 प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥२५
 अमी च त्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्राः
 सर्वे सहैवावनिपालसङ्घैः ।
 भीष्मो द्रोणः सूतपुत्रस्तथासौ
 महामादीयैरपि योध्यमरुच्यैः ॥२६

वक्त्राणि ते त्वरमाणा विशन्ति
 दंष्ट्राकरालानि भयानकानि ।
 केचिद्विलग्ना दशनान्तरेषु
 संदृश्यन्ते चूर्णितैरुत्तमाङ्गैः ॥२७॥
 यथा नदीनां बहवोऽम्बुवेगाः
 समुद्रमेवाभिमुखा द्रवन्ति ।
 तथा तवामी नरलोकवीरा
 विशन्ति वक्त्राण्यभिविज्वलन्ति ॥२८॥
 यथा प्रदीपं ज्वलनं पतञ्जा
 विशन्ति नाशाय समृद्धवेगाः ।
 तथैव नाशाय विशन्ति लोका-
 स्तवापि वक्त्राणि समृद्धवेगाः ॥२९॥
 लेलिघ्से ग्रसमानः समन्ता-
 ल्लोकान्समग्रान्वदनैर्ज्वलङ्घिः ।
 तेजोभिरापूर्य जगत्समग्रं

आरुयाहि मे को भवानुग्रहुपो
 नमोऽस्तु ते देववर प्रसीद ।
 चिज्ञातुमिच्छामि भवन्तमाद्यं
 न हि प्रजानामि तव प्रवृत्तिम् ॥३१॥
 श्रीभगवानुवाच
 कालोऽस्मि लोकक्षयकृतप्रवृद्धो
 लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ।
 ऋतेऽपि त्वां न भविष्यन्ति सर्वे
 येऽवस्थिताः प्रत्यनीकेषु योधाः ॥३२॥
 तस्मात्त्वमुत्तिष्ठ यशो लभत्व
 जित्वा शत्रून् भुड्क्ष्व राज्यं समृद्धम् ।
 मयैवैते निहताः पूर्वमेव
 निमित्तमात्रं भव सव्यसाचिन् ॥३३॥
 द्रोणं च भीष्मं च जयद्रथं च
 कर्णं तथान्यानपि योधवीरान् ।
 मया हतांस्त्वं जहि मा व्यथिष्ठा

Chakradharāśhi anवैवपामि Devi Prayagam् अप्युत्तम् एव उपरि

संजय उवाच

एतच्छ्रुत्वा वचनं केशवस्य
कृताञ्जलिर्वेपमानः किरीटी ।

नमस्कृत्वा भूय एवाह कृष्णं
सगद्ददं भीतभीतः प्रणम्य ॥३५॥
अर्जुन उवाच

स्थाने हृषीकेश तव प्रकीर्त्या
जगत्प्रहृष्यत्यनुरज्यते च ।

रक्षांसि भीतानि दिशो द्रवन्ति
सर्वे नमस्यन्ति च सिद्धसङ्घाः ॥३६॥

कसाच ते न नमेरन्महान्मन्
गरीयसे ब्रह्मणोऽप्यादिकर्ते ।

अनन्त देवेश जशन्निवास
त्वमध्यरं सदसत्त्वरं यत् ॥३७॥

त्वमादिदेवः पुरुषः पुराण-

Pt. Chakrapani Joshi & Sons Dev Sagar Digitized by

वेत्तासि वेद्यं च परं च धाम

त्वया ततं विश्वमनन्तरूप ॥३८॥

वायुर्यमोऽग्निर्वरुणः शशाङ्कः

प्रजापतिस्त्वं प्रपितामहश्च ।

नमो नमस्तेऽस्तु सहस्रकृत्वः

पुनश्च भूयोऽपि नमो नमस्ते ॥३९॥

नमः पुरस्तादथ पृष्ठस्ते

नमोऽस्तु ते सर्वत एव सर्व ।

अनन्तवीर्यामितविक्रमस्त्वं

सर्वं समाप्नोपि ततोऽसि सर्वः ॥४०

सखेति मत्वा प्रसर्वं यदुक्तं

हे कृष्ण हे यादव हे सखेति ।

अजानता महिमानं तवेदं

भया प्रसादात्प्रणयेन ब्रह्मपि ॥४१

यच्चावहासार्थमसत्कृतोऽसि

तिन्हस्त्रिवृश्लब्धेजनेषु

.. ChakradharacharyaDigitized by eGangotri

एकोऽथवाप्यच्युतं तत्समक्षं
 तत्क्षामये त्वामहमप्रमेयम् ॥४२॥
 पितासि लोकस्य चराचरस्य
 त्वमस्य पूज्यश्च गुरुर्गीयान् ।
 न त्वत्समोऽस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यो
 लोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभाव ॥४३॥
 तस्मात्प्रणम्य प्रणिधाय कायं
 प्रसादये त्वामहमीशमीड्यम् ।
 पितेव पुत्रस्य सखेव सख्युः
 प्रियः प्रियार्थसि देव सोद्गम् ॥४४॥
 अदृष्टपूर्वं हृषितोऽसि दृष्टा
 भयेन च प्रव्यथितं मनो मे ।
 तदेव मे दर्शय देव रूपं
 प्रसीद देवेश जगन्निवास ॥४५॥
 किरीटिनं गदिनं चक्रहस्त-
 मिक्तुमासि त्वां दृष्टुमां तर्थैव ।

तेनैव रूपेण चतुर्भुजेन
सहस्रवाहो भव विश्वमूर्ते ॥४६॥
श्रीभगवानुवाच

मया प्रसन्नेन तवार्जुनेदं
रूपं परं दर्शितमात्मयोगात् ।

तेजोमयं विश्वमनन्तमाद्यं
यन्मे त्वदन्येन न दृष्ट्यूर्वम् ॥४७॥
न वेदयज्ञाध्ययनैर्न दानै-
र्न च क्रियाभिर्न तपोभिरुग्रैः ।

एवंरूपः शक्य अहं नृलोके
द्रष्टुं त्वदन्येन कुरुप्रवीर ॥४८॥

मा ते व्यथा मा च विमूढभावो
दृष्ट्वा रूपं घोरमीटड्मेदम् ।

व्यपेतभीः प्रीतमनाः पुनस्त्वं
तदेव मे रूपमिदं प्रपञ्च ॥४९॥
संजय उवाच

इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोक्त्वा

१. Chakradarshakavishoshi सूर्य Son द्वारा संस्कृत लिखा गया है। Copyright © by eGangotri

आश्वासयामास च भीतमेनं

भूत्वा पुनः सौम्यवपुर्महात्मा ॥५०॥

अर्जुन उवाच

दृष्टेदं मानुषं रूपं तत्र सौम्यं जनार्दनं ।

इदानीमसि संवृत्तः सचेताः प्रकृतिं गतः ॥५१॥

श्रीभगवानुवाच

सुदुर्दर्शमिदं रूपं दृष्टवानसि यन्मम ।

देवा अप्यस्य रूपस्य नित्यं दर्शनकाङ्क्षिणः ॥५२॥

नाहं वेदैर्न तपसा न दानेन न चेजयया ।

शक्य एवंविधो द्रष्टुं दृष्टवानसि मां यथा ॥५३॥

भक्त्या त्वनन्यया शक्य अहमेवंविधोऽर्जुन ।

ज्ञातुं द्रष्टुं च तत्त्वेन ग्रवेष्टुं च परंतप ॥५४॥

मल्कर्मकृन्मत्परमो मङ्गलकः सङ्गवर्जितः ।

निर्वैरः सर्वभूतेषु यः स मामेति पाण्डव ॥५५॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु व्रह्मविद्यायां

योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे विश्वरूपदर्शनयोगो

त. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by

अथ द्वादशोऽध्यायः

अर्जुन उवाच

एवं सततयुक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासते ।

ये चाप्यक्षरमव्यक्तं तेषां के योगवित्तमाः ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच

मग्यावेश्य मनो ये मां नित्ययुक्ता उपासते ।

श्रद्धया परयोपेतास्ते मे युक्ततमा मताः ॥ २ ॥

ये त्वक्षरमनिर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासते ।

सर्वत्रगमचिन्त्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

संनियम्येन्द्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः ।

ते प्राप्नुवन्ति मामेव सर्वभूतहिते रताः ॥ ४ ॥

क्लेशोऽविक्तरस्तेषामव्यक्तासन्तुचेतसाम् ।

अव्यक्ता हि गतिर्दुःखं देहवद्धिरवाण्यते ॥ ५ ।

येतु सर्वाणि कर्माणि मयि संन्यस्य मत्पराः ।

अनन्येनैव योगेन मां ध्यायन्त उपासते ॥ ६ ॥

t. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

तैपामहं समुद्रता मृत्युसंसारमागत् ।
 भवामि नचिरात्पार्थं मग्यावेशितचेतसाम् ॥ ७ ॥
 मग्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेशय ।
 निवसिष्यसि मग्येव अत ऊर्ध्वं न संशयः ॥ ८ ॥
 अथ चित्तं समाधातुं न शक्नोपि मयि स्थिरम् ।
 अभ्यासयोगेन ततो मामिच्छाप्तुं धनंजय ॥ ९ ॥
 अभ्यासेऽप्यसमर्थोऽसि मत्कर्मपरमो भव ।
 मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवाप्स्यसि ॥ १० ॥
 अथैतदप्यशक्तोऽसि कर्तुं मद्योगमाश्रितः ।
 सर्वकर्मफलत्यागं ततः कुरु यतात्मवान् ॥ ११ ॥
 श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासाज्ञानाद्वयानं विशिष्यते ।
 ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाच्छान्तिरनन्तरम् ॥
 अद्वैष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव च ।
 निर्ममो निरहंकारः समदुःखसुखः क्षमी ॥ १३ ॥
 संतुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढनिश्चयः ।
 मरुयर्पितमनोबुद्धिर्यो मङ्गलक्तः स मे प्रियः ॥ १४ ॥
 यसान्नोद्दिजते लोको लोकान्नोद्दिजते च यः ।
 हर्षासर्प्मद्योद्देश्मर्ज्जो यः स च मे प्रियः ॥ १५ ॥

अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासीनो गतव्यथः ।
 सर्वारम्भपरित्यागी यो मङ्गलः स मे प्रियः ॥
 यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न काङ्क्षयति ।
 शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमान्यः स मे प्रियः ॥
 समः शत्रौ च मित्रे च तथा मानापमानयोः ।
 शीतोष्णसुखदुःखेषु समः सङ्गविवर्जितः ॥१८॥
 तुल्यनिन्दास्तुतिमैनी संतुष्टो येन केनचित् ।
 अनिकेतः स्थिरमतिर्भक्तिमान्मे प्रियो नरः ॥१९॥
 ये तु धर्म्यमृतमिदं यथोक्तं पर्युपासते ।
 श्रद्धानामत्परमा भक्तास्तेऽतीव मे प्रियाः ॥२०॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे भक्तियोगो
 नाम द्रादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

अथ त्रयोदशोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

इदं शरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयते ।
 पत्त्वा तेजि तं प्राहुं क्षेत्रं ह एव लिङ्गं तेऽप्येवं

क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि सर्वक्षेत्रेषु भारत ।
 क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोज्ञानं यत्तज्ज्ञानं मतं मम ॥ २ ॥
 तत्क्षेत्रं यच्च याद्वक्त्वा यद्विकारि यतश्च यत् ।
 स च यो यत्प्रभावश्च तत्समासेन मे शृणु ॥ ३ ॥
 ऋषिभिर्बहुधा गीतं छन्दोभिर्विविधैः पृथक् ।
 ब्रह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमङ्ग्लविनिश्चितैः ॥ ४ ॥
 महाभूतान्यहंकारो बुद्धिरव्यक्तमेव च ।
 इन्द्रियाणि दशैकं च पञ्च चेन्द्रियगोचराः ॥ ५ ॥
 इच्छा द्वेषः सुखं दुःखं संघातश्चेतना धृतिः ।
 एतत्क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतम् ॥ ६ ॥
 अमानित्वमदम्भित्वमहिंसा क्षान्तिराज्वम् ।
 आचार्योपासनं शौचं स्थैर्यमात्मविनिग्रहः ॥ ७ ॥
 इन्द्रियार्थेषु वैराग्यमनहंकार एव च ।
 जन्ममृत्युजराव्याधिदुःखदोषालुदर्शनम् ॥ ८ ॥
 असक्तिरनभिष्वज्ञः पुत्रदारगृहादिषु ।
 नितयं च समचित्तत्वमिष्टानिष्टोपपत्तिषु ॥ ९ ॥

Pt. पृष्ठा १३ अथायः १३
Digitized by srujanika@gmail.com

विविक्षदेशसेवित्वभरतिर्जनसंसदि ॥१०॥
 अध्यात्मज्ञाननित्यत्वं तच्चज्ञानार्थदर्शनम् ।
 एतज्ञानमिति प्रोक्तमज्ञानं यदतोऽन्यथा ॥११॥
 ज्ञेयं यत्तप्रवक्ष्यामि यज्ञात्वामृतमश्नुते ।
 अनादिमत्परं ब्रह्म न सत्त्वासदुच्यते ॥१२॥
 सर्वतःपाणिपादं तत्सर्वतोऽक्षिशिरोमुखम् ।
 सर्वतःश्रुतिमल्लोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥१३॥
 सर्वेन्द्रियगुणाभासं सर्वेन्द्रियविवर्जितम् ।
 असक्तं सर्वभृच्यैव निर्गुणं गुणभोक्तृ च ॥१४॥
 बहिरन्तश्च भूतानामचरं चरमेव च ।
 मृक्षमत्वात्तदविज्ञेयं दूरस्थं चान्तिके च तत् ॥१५॥
 अविभक्तं च भूतेषु विभक्तमिव च स्थितम् ।
 भूतभर्तुं च तज्ज्ञेयं ग्रासिष्णु प्रभविष्णु च ॥१६॥
 ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमसः परमुच्यते ।
 ज्ञानं ज्ञेयं ज्ञानगम्यं हृदि सर्वस्य विषितम् ॥१७॥
 हीत क्षत्र तथा ज्ञानं ज्ञय चाक्तं समाप्तः ।

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

मङ्गलं एतद्विज्ञाय मङ्गावायोपयद्यते ॥१८॥
 प्रकृतिं पुरुषं चैव विद्वचनादी उभावपि ।
 विकारांश्च गुणांश्चैव विद्वि प्रकृतिसंभवान् ॥१९॥
 कार्यकरणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते ।
 पुरुषः सुखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतुरुच्यते ॥२०॥
 पुरुषः प्रकृतिस्थो हि खुड्कते प्रकृतिजान्गुणान् ।
 कारणं गुणसङ्गोऽस्य सदसद्योनिजन्मसु ॥२१॥
 उपद्रष्टानुमन्ता च भर्ता भोक्ता महेश्वरः ।
 परमात्मेति चाप्युक्तो देहेऽस्मिन्पुरुषः परः ॥२२॥
 य एवं वेत्ति पुरुषं प्रकृतिं च गुणैः सह ।
 सर्वथा वर्तमानोऽपि न स भूयोऽभिजायते ॥२३॥
 ध्यानेनात्मनि पश्यन्ति केचिदात्मानमात्मना ।
 अन्ये सांख्येन योगेन कर्मयोगेन चापरे ॥२४॥
 अन्ये त्वेव मजानन्तः श्रुत्वान्येभ्य उपासते ।
 तेऽपि चातितरन्त्येव मृत्युं श्रुतिपरायणाः ॥२५॥

श्रीवित्सज्जायत किंचित्स्वरूप्याप्नुख्यात
 Chakradhar Joshi and Sons, Patna
 Digitized by eGangotri

क्षेत्रक्षेत्रज्ञमयोगाच्छिद्धि भरतपंभ ॥२६।

समं सर्वेषु भूतेषु तिष्ठन्तं परमेश्वरम् ।

विनश्यत्स्वविनश्यन्तं यः पश्यति स पश्यति ॥२७

समं पश्यन्हि सर्वत्र समवस्थितमीश्वरम् ।

न हिनस्त्यात्मनात्मानं ततो याति परां गतिम् ।

प्रकृत्यैव च कर्माणि क्रियमाणानि सर्वशः ।

यः पश्यति तथात्मानमकर्तारं स पश्यति ॥२९।

यदा भूतपृथग्भावमेकस्थमनुपश्यति ।

तत एव च विस्तारं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥३०।

अनादित्वान्निर्गुणत्वात्परमात्मायमव्ययः ।

शरीरस्थोऽपि कौन्तेय न करोति न लिप्यते ॥३१।

यथा सर्वगतं सौक्ष्म्यादाकाशं नोपलिप्यते ।

सर्वत्रावस्थितो देहे तथात्मा नोपलिप्यते ॥३२।

यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं लोकमिमं रविः ।

क्षेत्रं क्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत ॥३३।

क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेवमनुरुं ज्ञानचक्षुपा ।

भूतप्रकृतिमोक्षं च ये विदुर्यान्ति ते परम् ॥३४॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिपत्सु ब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे क्षेत्रक्षेत्रश्विभागयोगो
नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

अथ चतुर्दशोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

परं भूयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां ज्ञानमुत्तमम् ।

यज्ज्ञात्वा मुनयः सर्वे परां सिद्धिमिती गताः ॥ १ ॥

इदं ज्ञानमुपाश्रित्य मम साधस्येमागताः ।

सर्गेऽपि नोपजायन्ते प्रलये न व्यथन्ति च ॥ २ ॥

मम योनिर्महद्वाह तस्मिन्गर्भं दधाम्यहम् ।

संभवः सर्वभूतानां ततो भवति भारत ॥ ३ ॥

सर्वयोनिषु कौन्तेय मूर्तयः संभवन्ति याः ।

तासां ब्रह्म महद्योनिरहं बीजप्रदः पिता ॥ ४ ॥

सत्त्वं रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसंभवाः ।

निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहिनमव्ययम् ॥ ५ ॥

रात्रं यत्कां निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयम् ।

Chakravahin Joshi, Mahesh Singh, Dev Prayag. Digitized by

सुखसङ्गेन वज्ञाति ज्ञानसङ्गेन चानध ॥ ६ ।
 रजो रागात्मकं विद्धि तृष्णासङ्गसमुद्धवम् ।
 तन्निवध्नाति कौन्तेय कर्मसङ्गेन देहिनम् ॥ ७ ।
 तमस्त्वज्ञानं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् ।
 प्रमादालस्यनिद्राभिस्तन्निवध्नाति भारत ॥ ८ ।
 सत्त्वं सुखे संजयति रजः कर्मणि भारत ।
 ज्ञानमावृत्य तु तमः प्रमादे संजयत्युत ॥ ९ ।
 रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत ।
 रजः सत्त्वं तमश्चैव तमः सत्त्वं रजस्तथा ॥ १० ।
 सर्वद्वारेषु देहेऽस्मिन्प्रकाश उपजायते ।
 ज्ञानं यदा तदा विद्याद्विवृद्धं सत्त्वमित्युत ॥ ११ ।
 लोभः प्रवृत्तिरामभः कर्मणामशमः स्पृहा ।
 रजस्येतानि जायन्ते विवृद्धे भरतर्षभ ॥ १२ ।
 अप्रकाशोऽप्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह एव च ।
 तमस्येतानि जायन्ते विवृद्धे कुरुनन्दन ॥ १३ ।
 यदा सत्त्वे प्रवृद्धे तु प्रलयं याति देहभूत ।

तदोत्तमविदां लोकानमलान्प्रतिपद्यते ॥१४॥
रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसङ्गिषु जायते ।
तथा प्रलीनस्तमसि मूढयोनिषु जायते ॥१५॥
कर्मणः सुकृतस्याहुः सान्त्विकं निर्मलं फलम् ।
रजसस्तु फलं दुःखमज्ञानं तमसः फलम् ॥१६॥
सच्चात्संजायते ज्ञानं रजसो लोभ एव च ।
प्रमादमोहो तमसो भवतोऽज्ञानमेव च ॥१७॥
ऊर्ध्वं गच्छन्ति सच्चस्था मध्ये तिष्ठन्ति राजसाः ।
जघन्यगुणवृत्तिस्था अधो गच्छन्ति तामसाः ॥
नान्यं गुणेभ्यः कर्तारं यदा द्रष्टानुपश्यति ।
गुणेभ्यश्च परं वेत्ति मद्भावं सोऽधिगच्छति ॥१९॥
गुणानेतानतीत्य त्रीन्देही देहसमुद्भवान् ।
जन्ममृत्युजरादुःखैर्विमुक्तोऽमृतमश्नुते ॥२०॥

अर्जुन उवाच

कैलिङ्गैस्त्रीन्पुणानेतानतीतो भवति प्रभो ।
Pt. BhikshuKrishna Joshi and Sons, Deo Mayag. Digitized by
कृथं चैतास्त्रीन्पुणाचतिवर्त्तते ॥२१॥

श्रीभगवानुवाच

प्रकाशं च प्रवृत्तिं च मोहमेव च पाण्डव ।

न द्वेष्टि संप्रवृत्तानि न निवृत्तानि काङ्क्षति ॥२२॥

उदासीनवदासीनो गुणैर्यो न विचालयते ।

गुणा वर्तन्त इत्येव योऽवतिष्ठति नेञ्जते ॥२३॥

समदुःखसुखः स्वस्थः समलोष्टाश्मकाश्वनः ।

तुल्यप्रियाप्रियो धीरस्तुल्यनिन्दात्मसंस्तुतिः ।

मानापमानयोस्तुल्यस्तुल्यो मित्रारिपक्षयोः ।

सर्वारम्भपरित्यागी गुणातीतः स उच्यते ॥२५॥

मां च योऽन्यभिचारेण भक्तियोगेन सेवते ।

स गुणान्समतीत्यैतान्ब्रह्माभ्याय कल्पते ॥२६॥

ब्रह्मणो हि प्रतिष्ठाहममृतस्याव्ययस्य च ।

शाश्वतस्य च धर्मस्य सुखस्यैकान्तिकस्य च ॥२७॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिपत्सु ब्रह्मविद्यायां

योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे गुणत्रयविभागयोगो

नामं चतुर्द्व्योऽस्यायः ॥५॥

Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag.

अथ पञ्चदशोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

धर्वमूलमधः शाखमश्वत्थं प्राहुरव्ययम् ।
 न्दांसि यस्य पर्णानि यस्तं वेद स वेदवित् ॥ १ ॥

अधश्चोच्चं प्रसृतास्तस्य शाखा
 गुणप्रवृद्धा विषयप्रवालाः ।

अधश्च मूलान्यनुसंततानि
 कर्मानुवन्धीनि मनुष्यलोके ॥ २ ॥

न रूपमस्येह तथोपलभ्यते
 नान्तो न चादिने च संप्रतिष्ठा ।

अश्वत्थमेनं सुविरुद्धमूल-
 मसज्जशस्त्रेण दृढेन छिक्षा ॥ ३ ॥

ततः पदं तत्परिमागिंतव्यं
 यस्मिन्नगता न निवर्तन्ति भूयः ।

तमेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये
 मतः प्रतिः प्रसृता प्राप्ती ॥ ४ ॥

निर्मानमोहा जितसङ्कल्पोपा

अध्यात्मनित्या विनिवृत्तकामाः ।

दुर्द्वैर्विमुक्ताः सुखदुःखसंज्ञै-

र्गच्छन्त्यमूढाः पदमव्ययं तत् ॥ ५

न तद्भासयते सूर्यो न शशाङ्को न पावकः ।

यद्बूत्वा न निर्वर्तन्ते तद्वाम परमं मम ॥ ६

ममैवांशो जीवलोके जीवभूतः सनातनः ।

मनःपष्टानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति ॥ ७

शरीरं यदवाप्नोति यज्ञाप्युत्कामतीश्वरः ।

गृहीत्वैतानि संयाति वायुर्गन्धानिवाशयात् ॥ ८ ।

श्रोत्रं चक्षुः स्पर्शनं च रसनं ध्राणमैव च ।

अधिष्ठाय मनश्चायं विप्रयानुपसेवते ॥ ९ ।

उत्क्रामन्तं स्थितं वापि सुज्ञानं वा गुणान्वितम्

विमूढानानुपश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञानचक्षुपः ॥ १० ।

यतन्तो योगिनश्चैनं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितम्

यतन्तोऽप्यकृतात्मानो लैनं पश्यन्त्यवस्थेनः ।

Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eG

यदादित्यगतं तेजो जगद्ग्रासयतेऽस्मिलम् ।

यच्चन्द्रभसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्वि मामकम् ॥१२॥

गामाविश्य च भूतानि धारयाम्यहमोजसा ।

पुष्णामि चौपधीः सर्वाः सोमो भूत्वा रसात्मकः ॥

अहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः ।

प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विंश्म् ॥१४॥

सर्वस्य चाहं हृदि संनिविष्टो

मत्तः स्मृतिज्ञानमपोहनं च ।

वेदैश्च सर्वेरहमेव वेद्यो

वेदान्तकुद्बेदविदेव चाहम् ॥१५॥

द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरथाक्षर एव च ।

क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षर उच्यते ॥१६॥

उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः परमात्मेत्युदाहृतः ।

यो लोकत्रयमाविश्य विभर्त्यन्यय ईश्वरः ॥१७॥

यस्मात्क्षरमतीतोऽहमक्षरादपि चोत्तमः ।

अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तमः ॥१८॥

O P. Chakradhar Joshi and Sons, Deo Prayag.

यो मामेवमसंमूढो जानाति पुरुषोत्तमम् ।
 स सर्वविद्वज्ञति मां सर्वभावेन भारत ॥१९
 इति गुह्यतमं शास्त्रमिदमुक्तं मयानन्ध ।
 एतद्बुद्ध्वा बुद्धिमान्स्यात्कृतकृत्यश्च भारत
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्या
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे पुरुषोत्तमयोगो
 नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

अथ पोडशोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच

अभयं सन्वसंशुद्धिर्जनयोगव्यवस्थितिः ।
 दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम्
 अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ।
 दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं हीरचापलम् ॥ २
 तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता ।
 भवन्ति संपदं दैवीमभिजातस्य भारत ॥ ३
 दम्भो दर्पोऽभिमानश्च क्रोधः पारुष्यमेव च ।

अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थं संपदमासुरीम् ॥ ४ ॥
 दैवी संपदिमोक्षाय निवन्धायासुरी मता ।
 मा शुचः संपदं दैवीमभिजातोऽसि पाण्डव ॥ ५ ॥
 द्वौ भूतसर्गौ लोकेऽस्मिन्दैव आसुर एव च ।
 दैवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थं मे शृणु ॥ ६ ॥
 प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जना न विदुरासुराः ।
 न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ॥ ७ ॥
 असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम् ।
 अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहैतुकम् ॥ ८ ॥
 एतां दृष्टिमवष्टम्य नष्टात्मानोऽल्पवुद्धयः ।
 प्रभवन्त्युग्रकर्मणः क्षयाय जगतोऽहिताः ॥ ९ ॥
 काममाश्रित्य दुष्पूरं दम्भमानमदान्विताः ।
 मोहादृगुहीत्वासद्यग्राहान्प्रवर्तन्तेऽशुचिव्रताः ॥ १० ॥
 चिन्तामपरिमेयां च प्रलयान्तामुपाश्रिताः ।
 कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ॥ ११ ॥
 आशापाशशर्तैर्वदाः कामक्रोधपुरायणाः ।

-० Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by

ईहन्ते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसञ्चयान् ॥१२॥

इदमद्य मया लब्धमिम्भं प्राप्स्ये मनोरथम् ।

इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् ॥१३॥

असौ मया हतः शत्रुहनिष्ये चापरानपि ।

ईश्वरोऽहमहं भोगी मिद्दोऽहं बलवान्सुखी ॥१४॥

आद्योऽभिजनवानस्मि कोऽन्योऽस्ति सद्वशो मया ।

यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः ॥

अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः ।

प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरकेऽशुचौ ॥१६॥

आत्मसंभाविताः स्तव्या धनमानमदान्विताः ।

यजन्ते नामयज्ञैस्ते दम्भेनाविधिपूर्वकम् ॥१७॥

अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः ।

मामात्मपरदेहेषु प्रद्विष्टतोऽभ्यस्यकाः ॥१८॥

तानहं द्विपतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान् ।

क्षिपाम्यजस्वमशुभानासुरीष्वेव योनिषु ॥१९॥

आमर्ती योनिमपचासुदात्कृमनि जन्मनि ।

मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम् ॥
 त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।
 कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् ॥
 एतैर्विष्मुक्तः कौन्तेय तमोद्वारैखिभिर्नरः ।
 आचर्त्यान्मनः श्रेयस्ततो याति परां गतिम् ॥
 यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ।
 न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परां गतिम् ॥
 तस्माच्छास्त्रं ग्रामाणं ते कार्यकार्यव्यवस्थितौ ।
 इत्याशास्त्रविधानोक्तं कर्तुमिहार्हसि ॥२४॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिपत्सु ब्रह्म-
 विद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंबादे दैवासुर-
 संपदिभागयोगो नाम प्रोडशोऽध्यायः ॥१६॥

अथ सप्तदशोऽध्यायः

अर्जुन उवाच

ये शास्त्रविधिमुत्सृज्य यजन्ते श्रद्धयान्विताः ।

तेषां निष्ठा त का क्रृष्ण मत्खमाहो रक्षस्तमः ॥ १ ॥

>0 Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by

श्रीभगवानुवाच

त्रिविधा भवति श्रद्धा देहिनां सा स्वभावजा ।
 सात्त्विकी राजसी चैव तामसी चेति तां शृणु ॥
 सत्त्वानुरूपा सर्वस्य श्रद्धा भवति भारत ।
 श्रद्धामयोऽयं पुरुषो यो यच्छ्रद्धः स एव सः ॥
 यजन्ते सात्त्विका देवान्यक्षरक्षांसि राजसाः ।
 प्रेतान्मूतगणांश्चान्ये यजन्ते तामसा जनाः ॥ ४ ॥
 अशास्त्रविहितं धोरं तप्यन्ते ये तपो जनाः ।
 दम्भाहंकारसंयुक्ताः कामरागबलान्विताः ॥ ५ ॥
 कर्षयन्तः शरीरस्थं भूतग्राममचेतसः ।
 मां चैवान्तःशरीरस्थं तान्विद्वच्चासुरनिश्चयान् ॥
 आहारस्त्वपि सर्वस्य त्रिविधो भवति प्रियः ।
 यज्ञस्तपस्तथा दानं तेषां भेदमिमं शृणु ॥ ७ ॥

आयुः सत्त्वबलारोग्य-

सुखप्रीतिविवर्धनाः

रस्याः स्तिंग्धाः स्थिरा हृद्या

आहाराः सात्त्विकप्रियाः ॥ ८ ॥

कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनः ।
 आहारा राजसस्येषा दुःखशोकामयप्रदाः ॥ ९ ॥
 यातयामं गतरसं पूति पर्युषितं च यत् ।
 उच्छिष्टमपि चामेध्यं भोजनं तामसप्रियम् ॥ १० ॥
 अफलाकाङ्क्षिभिर्यज्ञो विधिदृष्टो य इज्यते ।
 यष्टव्यमेवेति मनः समाधाय स साच्चिकः ॥ ११ ॥
 अभिसंधाय तु फलं दम्भार्थमपि चैव यत् ।
 इज्यते भरतश्रेष्ठ तं यज्ञं विद्धि राजसम् ॥ १२ ॥
 विधिहीनमसृष्टान्नं मन्त्रहीनमदक्षिणम् ।
 श्रद्धाविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षते ॥ १३ ॥
 देवद्विजगुरुप्राज्ञपूजनं शौचमार्जवम् ।
 ब्रह्मचर्यमहिंसा च शारीरं तप उच्यते ॥ १४ ॥
 अनुद्गेगकरं वाक्यं सत्यं प्रियहितं च यत् ।
 स्वाध्यायाभ्यसनं चैव वाच्यायं तप उच्यते ॥ १५ ॥
 मनःप्रसादः सौम्यत्वं मौनमात्मविनिग्रहः ।
 भास्त्रसंकुर्खिर्वियोहक्तपो मात्रसप्तन्त्रते ॥ १६ ॥

गी० वि० ४—

अद्वया परया तप्तं तपस्तत्त्विविधं नरैः ।
 अफलाकाङ्गभिर्युक्तैः सात्त्विकं परिचक्षते ॥१७॥

सत्कारमानपूजार्थं तपो दम्भेन चैव यत् ।
 क्रियते तदिह प्रोक्तं राजसं चलमधुवम् ॥१८॥

मूढग्राहेणात्मनो यत्पीडया क्रियते तपः ।
 परस्योत्सादनार्थं वा तत्त्वामसमुदाहृतम् ॥१९॥

दातव्यमिति यदानं दीयतेऽनुपकारिणे ।
 देशे काले च पात्रे च तदानं सात्त्विकं स्मृतम् ॥

यत्तु प्रत्युपकारार्थं फलमुद्दिश्य वा पुनः ।
 दीयते च परिक्लिष्टं तदानं राजसं स्मृतम् ॥२१॥

अदेशकाले यदानमपात्रेभ्यश्च दीयते ।
 असत्कृतमवज्ञातं तत्त्वामसमुदाहृतम् ॥२२॥

ॐ तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणस्त्रिविधः स्मृतः ।
 ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा ॥२३॥

तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानतपःक्रियाः ।
 Pt. छन्दो बलो विभूतेन्द्रः १८४५॥

तदित्यनभिसंधाय फलं यज्ञतपःक्रियाः ।
 दानक्रियाश्च विविधाः क्रियन्ते मोक्षकाङ्गिभिः ॥
 सङ्घावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यते ।
 प्रशस्ते कर्मणि तथा सच्छब्दः पार्थ्य युज्यते ॥२६॥
 यज्ञे तपसि दाने च स्थितिः सदिति चोच्यते ।
 कर्म चैव तदर्थीयं सदित्येवाभिधीयते ॥२७॥
 अथद्वया हुतं दत्तं तपस्तप्तं कृतं च यत् ।
 असदित्युच्यते पार्थ्य न च तत्प्रेत्य नोऽह ॥२८॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमन्दगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे अद्वात्रयविभागयोगो
 नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

अथाष्टादशोऽध्यायः

अर्जुन उवाच

संन्यासस्य महाबाहो तत्त्वमिच्छामि वेदितुम् ।
 त्यागस्य च हृषीकेश पृथक्केशिनिषृदन ॥ १ ॥

श्रीभगवानुवाच

काम्यानां कर्मणां न्यासं संन्यासं कवयो विदुः ।
 सर्वकर्मफलस्यामां प्राहुर्ज्यामां चिन्त्युगाः ॥१॥१८॥

त्याज्यं दोषवदित्येके कर्म प्राहुर्मनीपिणः ।
 यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यमिति चापरे ॥ ३ ॥
 निश्चयं शृणु मे तत्र त्यागे भरतसत्तम ।
 त्यागो हि पुरुषव्याघ्र त्रिविधः संप्रकीर्तिः ॥ ४ ॥
 यज्ञदानतपःकर्म न त्याज्यं कार्यमेव तत् ।
 यज्ञो दानं तपश्चैव पावनानि मनीषिणाम् ॥ ५ ॥
 एतान्यपि तु कर्माणि सङ्गं त्यक्त्वा फलानि च ।
 कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुच्चमम् ॥ ६ ॥
 नियतस्य तु संन्यासः कर्मणो नोपपद्यते ।
 मोहात्तस्य परित्यागस्तामसः परिकीर्तिः ॥ ७ ॥
 दुःखमित्येव यत्कर्म कायकलेशभयात्यजेत् ।
 स कृत्वा राजसं त्यागं नैव त्यागफलं लभेत् ॥ ८ ॥
 कार्यमित्येव यत्कर्म नियतं क्रियतेऽर्जुन ।
 सङ्गं त्यक्त्वा फलं चैव स त्यागः सात्त्विको मतः ॥
 न द्वेष्ट्यकुशलं कर्म कुशले नानुपज्ञते ।
 गत्याब्दीत्यात्मानिष्ठोऽनेभात्मी विद्युत्पुण्ड्रामः ॥ १० ॥

न हि देहभूता शक्यं त्यक्तुं कर्माण्यशेषतः ।
 यस्तु कर्मफलत्यागी स त्यागीत्यभिधीयते ॥
 अनिष्टमिष्टं मिथ्रं च त्रिविधं कर्मणः फलम् ।
 भवत्यत्यागिनां ग्रेत्यन तु संन्यासिनां क्वचित् ॥
 पश्चैतानि महाबाहो कारणानि निवोध मे ।
 सांख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् ॥
 अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् ।
 विविधाश्च पृथक्क्वेष्टा दैवं चैवात्र पश्चमम् ॥१४॥
 शरीरवाङ्मानोभिर्यत्कर्म प्रारभते नरः ।
 न्याय्यं वा विपरीतं वा पश्चैते तस्य हेतवः ॥१५॥
 तत्रैवं सति कर्तारिमात्मानं केवलं तु यः ।
 पश्यत्यकृतबुद्धित्वान्न स पश्यति दुर्मतिः ॥१६॥
 यस्य नाहंकृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।
 हत्वापि स इमाँल्लोकान्न हन्ति न निवध्यते ॥१७॥
 ज्ञानं ज्ञेयं परिज्ञाता त्रिविधा कर्मचोदना ।
 कर्मां कर्म कुर्वेति त्रिविधः कर्मसंग्रहः ॥१८॥

Lakshmi Varma, Indira Gandhi Digital Library, Digitized by eGangotri

ज्ञानं कर्म च कर्ता च त्रिधैव गुणभेदतः ।

प्रोच्यते गुणसंख्याने यथावच्छृणु तान्यपि ॥१९॥

सर्वभूतेषु येनैकं भावमन्ययमीक्षते ।

अविभक्तं विभक्तेषु तज्ज्ञानं विद्धि सात्त्विकम् ॥

पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान्पृथग्विधान् ।

वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्धि राजसम् ॥२१॥

यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन्कार्ये सक्तमहैतुकम् ।

अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्त्वामसमुदाहृतम् ॥२२॥

नियतं सङ्गरहितमरागद्वेषतः कृतम् ।

अफलग्रेष्मुना कर्म यत्त्वात्त्विकमुच्यते ॥२३॥

यत्तु कामेष्मुना कर्म साहंकारेण वा पुनः ।

क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् ॥२४॥

अनुवन्धं क्षयं हिंसामनवेक्ष्य च पौरुषम् ।

मोहादारम्यते कर्म यत्तत्त्वामसमुच्यते ॥२५॥

मुक्तसङ्गेऽनहंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ।

सिद्धयसिद्धयोनिर्विद्वारः कर्ता सात्त्विक उच्यते ॥

रागी कर्मफलग्रेषुर्लब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ।
 हर्षशोकान्वितः कर्ता राजसः परिकीर्तिः ॥२७॥
 अयुक्तः प्राकृतः स्तव्यः शठो नैष्ठ्रातिकोऽलसः ।
 विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते ॥२८॥
 बुद्धेभेदं धृतेऽचैव गुणतस्त्रिविधं श्रुणु ।
 प्रोच्यमानमशेषेण पृथक्त्वेन धनंजय ॥२९॥
 प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च कार्याकार्ये भयामये ।
 वन्धं मोक्षं च या वेत्ति बुद्धिः सा पार्थ सान्त्विकी ॥
 यया धर्ममधर्मं च कार्यं चाकार्यमेव च ।
 अयथावत्प्रजानाति बुद्धिः सा पार्थ राजसी ॥
 अधर्मं धर्ममिति या मन्यते तमसावृता ।
 सर्वार्थान्विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ तामसी ॥
 धृत्या यया धारयते मनःप्राणेन्द्रियक्रियाः ।
 योगेनाव्यभिचारिण्या धृतिः सा पार्थ सान्त्विकी ॥
 यया तु धर्मकामार्थान्धृत्या धारयते ऽर्जुन ।
 प्रियं फलकाङ्क्षा धृतिः सा पार्थ राजसी ॥

यथा स्वप्नं भयं शोकं विषादं मदसेव च ।

न विमुच्यते दुर्मेधा धृतिः सा पार्थ तामसी॥३५॥

सुखं त्विदानीं त्रिविधं शृणु मे भरतर्षभ !

अभ्यासाद्रमते यत्र दुःखान्तं च निगच्छति ॥

यत्तद्ग्रे विषमिव परिणामेऽमृतोपमम् ।

तत्सुखं साच्चिकं प्रोक्तमात्मवृद्धिप्रसादजम् ॥

विषयेन्द्रियसंयोगाद्यतदग्रेऽमृतोपमम् ।

परिणामे विप्रमिव तत्सुखं राजसं स्मृतम् ॥३८॥

यदग्रे चानुवन्धे च सुखं मोहनमात्मनः ।

निद्रालस्यप्रमादोत्थं तत्त्वामसमुदाहृतम् ॥३९॥

न तदस्ति पृथिव्यां वा दिवि देवेषु वा पुनः ।

सत्त्वं प्रकृतिर्जपुरुत्तं यदेभिः स्यात्त्रिभिर्गुणैः॥४०॥

त्राद्विष्ट्रियविशां शूद्राणां च परंतप ।

कमाण प्राविभक्तानि स्वभावप्रभवगुणः ॥४१॥

शमो दमस्तपः शांचं क्षान्तिराजेवमेव च ।

शौर्यं तेजो धृतिर्दक्ष्यं युद्धे चाप्यपलायनम् ।
 दानमीश्वरभावश्च क्षात्रं कर्म स्वभावजम् ॥४३॥
 कृषिगौरक्ष्यवाणिज्यं वैश्यकर्म स्वभावजम् ।
 परिचर्यात्मकं कर्म शूद्रस्यापि स्वभावजम् ॥४४॥
 स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः संसिद्धिं लभते नरः ।
 स्वकर्मनिरतः सिद्धिं यथा विन्दति तच्छृणु ॥४५॥
 यतः प्रवृत्तिर्भूतानां येन सर्वमिदं ततम् ।
 स्वकर्मणा तमभ्यर्च्य सिद्धिं विन्दति मानवः ॥४६॥
 श्रेयान्स्वधर्मो विगुणः परधर्मात्स्वनुष्ठितात् ।
 स्वभावनियतं कर्म कुर्वन्नाप्नोति किलिवप्यम् ॥४७॥
 सहजं कर्म कौन्तेय सदोषमपि न त्यजेत् ।
 सर्वरिम्भा हि दोषेण धूमेनाग्निरिवाद्वता; ॥४८॥
 असक्तबुद्धिः सर्वत्र जितात्मा विगतस्पृहः ।
 नैष्कर्म्यसिद्धिं परमां संन्यासेनाधिगच्छति ॥४९॥
 सिद्धिं प्राप्नोयथा ब्रह्म तथाप्नोति निशोधये ।
 समालोकैत्तर्कौन्तेया निष्पत्त्वानुरूप्या प्राप्ति ॥५०॥

बुद्ध्या विशुद्धया युक्तो धृत्यात्मानं नियम्य च ।
 शब्दादीन्विषयांस्त्यक्त्वा रागद्वेषौ व्युदस्य च ॥
 विविक्तसेवी लघ्वाशी यतवाक्यायमानसः ।
 ध्यानयोगपरो नित्यं वैराग्यं समुपाश्रितः ॥५२॥
 अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं परिग्रहम् ।
 विमुच्य निर्ममः शान्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥५३॥
 ब्रह्मभूतः प्रसन्नात्मा न शोचति न काङ्क्षति ।
 समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते पराम् ॥५४॥
 भक्त्या मामभिजानाति यावान्यथास्मि तत्त्वतः ।
 ततो मां तत्त्वतो ज्ञात्वा विशते तदनन्तरम् ॥५५॥
 सर्वकर्मण्यपि सदा कुर्वाणो मद्वयपाश्रयः ।
 मत्प्रसादादवाप्नोति शाश्वतं पदमव्ययम् ॥५६॥
 चेतसा सर्वकर्माणि मयि संन्यस्य मत्परः ।
 बुद्धियोगमुपाश्रित्य मच्चित्तः सततं भव ॥५७॥
 मच्चित्तः सर्वदुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसि ।
 अथ चेत्त्वमहंकारान् श्रोष्यसि विनहस्यसि ॥५८॥

akradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

यदहंकारमाश्रित्य न योत्स्य इति मन्यसे ।
 मिथ्यैष व्यवसायस्ते प्रकृतिस्त्वां नियोक्ष्यति ॥
 स्वभावजेन कौन्तेय निवद्धः स्वेन कर्मणा ।
 कर्तुं नेच्छसि यन्मोहात्करिष्यस्यवशोऽपि तत् ॥
 ईश्वरः सर्वभूतानां हृदेशोऽर्जुन तिष्ठति ।
 ऋग्यन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया ॥६१॥
 तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ।
 तत्प्रसादात्परां शान्तिं स्थानं प्राप्स्यसि शाश्वतम् ॥
 इति ते ज्ञानमारुयातं गुह्यादगुह्यतरं मया ।
 विमृश्यैतदशेषेण यथेच्छसि तथा कुरु ॥६३॥
 सर्वगुह्यतमं भूयः शृणु मे परमं वचः ।
 इष्टोऽसि मे दृढमिति ततो वक्ष्यामि ते हितम् ॥६४॥
 मन्मना भव मङ्गल्को मद्याजी मां नमस्कुरु ।
 मामेवैष्यसि सत्यं ते प्रतिजाने प्रियोऽसि मे ॥६५॥
 सर्वधर्मान्परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज ।
 महे स्त्रीं सर्वधार्षिष्यते प्रियोऽसि मा अप्येष्यते ॥६६॥

इदं ते नातपस्काय नाभक्ताय कदाचन ।

न चाशुश्रूपवे वाच्यं न च मां योऽभ्यस्थयति ॥६७॥

य इमं परमं गुह्यं मद्भक्तेष्वभिधास्यति ।

भक्तिं मयि परां कृत्वा मामेवैष्यत्यसंशयः ॥६८॥

न च तसान्मनुष्येषु कथिन्मे प्रियकृत्तमः ।

भविता न च मे तसादन्यः प्रियतरो भुवि ॥ ६९ ॥

अध्येष्यते च य इमं धर्मं संवादमावयोः ।

ज्ञानयज्ञेन तेनाहमिष्टः खामिति मे भवितः ॥७०॥

श्रद्धावाननस्यथ शृणुयादपि यो नरः ।

सोऽपि मुक्तः शुभाँल्लोकान्प्राप्नुयात्पुण्यकर्मणाम् ॥

कच्चिदेतच्छ्रुतं पार्थ त्वयैकाग्रेण चेतसा ।

कच्चिदज्ञानसंमोहः प्रनष्टस्ते धनंजय ॥७२॥

अर्जुन उवाच

नष्टो मोहः स्मृतिर्लब्धा त्वत्प्रसादान्मयाच्युत ।

स्थिरोऽस्मिन्नावसन्देहः करिष्ये तत्त्वं कृत्वा ॥७३॥

संजय उवाच

इत्यहं वासुदेवस्य पार्थस्य च महात्मनः ।
 संवादमिममश्रौपमङ्गुतं रोमहर्षणम् ॥७४॥
 व्यासप्रसादाच्छ्रुतवानेतद्गुह्यमहं परम् ।
 योगं योगेश्वरात्कृष्णात्साक्षात्कथयतः स्वयम् ॥
 राजन्संस्मृत्य संस्मृत्य संवादमिममङ्गुतम् ।
 केशवार्जुनयोः पुण्यं हृष्यामि च मुहुर्मुहुः ॥७५॥
 तच्च संस्मृत्य संस्मृत्य रूपमत्यङ्गुतं हरेः ।
 विस्मयो मे महान्राजन्हृष्यामि च पुनः पुनः ॥
 यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः ।
 तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्द्विवा नीतिर्मतिर्मम ॥७६॥
 ॐ तत्सदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे मोक्षसंन्यासयोगो
 नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

आरती

जय भगवद्गीते, जय भगवद्गीते ।
हरि-हिय-कमल-विहारिणि सुन्दर सुपुनीते ॥
कर्म-सुमर्म-प्रकाशिनि कामासक्तिहरा ।
तत्त्वज्ञान-विकाशिनि विद्या ब्रह्म परा ॥ जय०
निश्चल-भक्ति-विधायिनि निर्मल मलहारी ।
शरण-रहस्य-प्रदायिनि सब विधि सुखकारी ॥ जय०
राग-द्वेष-विदारिणि कारिणि मोद सदा ।
भव-भय-हारिणि तारिणि परमानन्दप्रदा ॥ जय०
आसुर-भाव-विनाशिनि नाशिनि तम रजनी ।
दैवी मदुणदायिनि हरि-रसिका सजनी ॥ जय०
समता, त्याग सिखावनि, हरि-मुख की वानी ।
सकल शास्त्र की स्वामिनि, श्रुतियोकी रानी ॥ जय०
दया-सुधा वरसावनि मातु ! कृपा कीजै ।
हरिपद-प्रेम दान वर अपनो कर लीजै ॥ जय०

श्रीपरमात्मने नमः

अथ श्रीविष्णुसहस्रनामस्तोत्रम्

यस्य स्मरणमात्रेण जन्मसंसारबन्धनात् ।
विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥
नमः समस्तभूतानामादिभूताय भूभृते ।
अनेकरूपरूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥

वैशम्पायन उचाच

श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः ।
युधिष्ठिरः शान्तनवं पुनरेवाभ्यभाषत ॥ १ ॥
युधिष्ठिर उचाच

किमेकं दैवतं लोके किं वाप्येकं परायणम् ।
स्तुवन्तः कं कर्मचन्तः प्राप्नुयुर्मानवाः शुभम् ॥
को धर्मः सर्वधर्माणां भवतः परमो मतः ।
किं जपन्मुच्यते जन्तुर्जन्मसंसारबन्धनात् ॥ ३ ॥

Pt. Chakradhar Joshi and Sons, Dev Prayag. Digitized by eGangotri

भीष्म उवाच

जगत्प्रभुं देवदेवमनन्तं पुरुषोत्तमम् ।
 स्तुवन्नामसहस्रेण पुरुषः सततोत्थितः ॥ ४ ॥
 तमेव चार्चयन्नित्यं भक्त्या पुरुषमव्ययम् ।
 ध्यायन्स्तुवन्नमस्यंश्च यजमानस्तमेव च ॥ ५ ॥
 अनादिनिधनं विष्णुं सर्वलोकमहेश्वरम् ।
 लोकाध्यक्षं स्तुवन्नित्यं सर्वदुःखातिगो भवेत् ॥
 ब्रह्मण्यं सर्वधर्मज्ञं लोकानां कीर्तिवर्धनम् ।
 लोकनाथं महद्भूतं सर्वभूतभवोद्भवम् ॥ ७ ॥
 एष मे सर्वधर्माणां धर्मोऽधिकतमो मतः ।
 यद्भक्त्या पुण्डरीकाक्षं स्तवैरचेन्नरः सदा ॥ ८ ॥
 परमं यो महत्तेजः परमं यो महत्तपः ।
 परमं यो महद्ब्रह्म परमं यः परायणम् ॥ ९ ॥
 पवित्राणां पवित्रं यो मङ्गलानां च मङ्गलम् ।
 दैवतं देवतानां च भूतानां योऽव्ययः पिता ॥ १० ॥
 यतः सर्वाणि भूतानि भवन्त्यादियुगागमे ।
 यस्मिंश्च प्रलयं यान्ति पुनरेव युगम्भये ॥ ११ ॥

तस्य लोकप्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते ।
 विष्णोर्नामसहस्रं मे शृणु पापभयापहम् ॥१२॥
 यानि नामानि गौणानि विख्यातानि महात्मनः ।
 ऋषिभिः परिगीतानि तानि वक्ष्यामि भूतये ॥
 ॐ विश्वं विष्णुर्वप्टकारो भूतभव्यभवत्प्रभुः ।
 भूतकृद्धूतभृद्धावो भूतात्मा भूतभावनः ॥१४॥
 पूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमा गतिः ।
 अव्ययः पुरुषः साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च ॥
 योगो योगविदां नेता प्रधानपुरुषेश्वरः ।
 नारसिंहवपुः श्रीमान्केशवः पुरुषोत्तमः ॥१६॥
 सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुर्भूतादिनिधिरव्ययः ।
 सम्भवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः ॥१७॥
 स्वयम्भूः शम्भुरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः ।
 अनादिनिधनो धाता विधाता धातुरुचमः ॥१८॥
 अग्रमेयो हृषीकेशः पद्मनाभोऽमरप्रभुः ।
 विश्वकर्मा मनुस्त्वष्टा स्थविष्टः स्थविरो ध्रुवः ॥१९॥
 अग्राह्यः शाश्वतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दनः ।
 अभूतस्त्रिकर्कुत्स्त्राम् प्रस्त्रिनां सर्वाणां प्राप्तम् ॥२०॥

ईशानः प्राणदः प्राणो ज्येष्ठः श्रेष्ठः प्रजापतिः ।
 हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुसूदनः ॥२१॥
 ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः ।
 अनुत्तमो दुराधर्षः कृतज्ञः कृतिरात्मवान् ॥२२॥
 सुरेशः शरणं शर्म विश्वरेताः प्रजाभवः ।
 अहः संवत्सरो व्यालः प्रत्ययः सर्वदर्शनः ॥२३॥
 अजः सर्वेश्वरः सिद्धः सिद्धिः सर्वादिरच्युतः ।
 वृषाकपिरमेयात्मा सर्वयोगविनिःसृतः ॥२४॥
 वसुर्वसुमनाः सत्यः समात्मा सम्मितः समः ।
 अमोघः पुण्डरीकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः ॥२५॥
 रुद्रो ब्रह्मशिरा ब्रह्मर्विश्वयोनिः शुचिश्रवाः ।
 अमृतः शाश्वतस्याणुर्वरारोहो महातपाः ॥२६॥
 सर्वगः सर्वविद्धानुर्विष्वक्सेनो जनार्दनः ।
 वेदो वेदविदव्यज्ञो वेदाङ्गो वेदवित्कविः ॥२७॥
 लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः कृताकृतः ।
 चतुरात्मा चतुर्वृहश्चतुर्द्वश्चतुर्षुजः ॥२८॥
 ब्राजिष्णुभोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः ।
 अनधो विजयो ज्ञेता विश्वयोनिः पुनर्वैसः ॥२९॥

उपेन्द्रो वामनः प्रांशुरमोघः शुचिरूर्जितः ।
 अतीन्द्रः संग्रहः सर्गो धृतात्मा नियमो यमः ॥
 वेदो वैद्यः सदायोगी वीरहा माधवो मधुः ।
 अतीन्द्रियो महामायो महोत्साहो महावलः ॥३१॥
 महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः ।
 अनिदेश्यवपुः श्रीमानमेयात्मा महाद्रिधृक् ॥३२॥
 महेष्वासो महीभर्ता श्रीनिवासः सतां गतिः ।
 अनिरुद्धः सुरानन्दो गोविन्दो गोविदां पतिः ॥
 मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्गो भुजगोत्तमः ।
 हिरण्यनाभः सुतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ॥
 अमृत्युः सर्वदृक् सिंहः संधाता संधिमान्स्यरः ।
 अजो दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा ॥
 शुर्गुरुरुत्मो धाम सत्यः सत्यपराक्रमः ।
 नेमिपोऽनिमिषः स्त्री वाचस्पतिरुदारधीः ॥
 श्वर्णीग्रामणीः श्रीमान्न्यायो नेता समीरणः ।
 एहस्त्रमूर्खीविश्वास्त्रासहस्राक्षः एहस्त्रकात् ॥३३॥

Digitized by

आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः सम्प्रमर्दनः ।

अहः संवर्तको वह्निरनिलो धरणीधरः ॥३८॥

सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्ववृग्विश्वभुग्विभुः ।

सत्कर्ता सत्कृतः साधुर्जहुन्नराथणो नरः ॥३९॥

असंख्येयोऽप्रसेयात्मा विशिष्टः शिष्टकुच्छुचिः ।

सिद्धार्थः सिद्धसंकल्पः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ॥

वृपाही वृषभो विष्णुवृषपर्वा वृषोदरः ।

वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ॥४१॥

सुभुजो दुर्घरो वाग्मी महेन्द्रो वसुदो वसुः ।

नैकरूपो वृहद्रूपः शिष्पिविष्टः प्रकाशनः ॥४२॥

ओजस्तेजोद्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः ।

ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मन्त्रश्वन्द्रांशुभास्करद्युतिः ॥

अमृतांशूद्धवो भानुः शशविन्दुः सुरेश्वरः ।

औपर्धं जगतः सेतुः सत्यधर्मपराक्रमः ॥४४॥

भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः ।

नामस्त्राज्ञानमव्युत्कृत्त्वं विनामयकामपदः ॥४५॥

युगादिक्रृद्युगावर्ते नैकमायो महाशनः ।
 अदृश्यो व्यक्तरूपश्च सहस्रजिदनन्तजित् ॥४६॥
 इष्टोऽविशिष्टः शिष्टेष्टः शिखण्डी नहुणो वृपः ।
 क्रोधहा क्रोधकृत्कर्ता विश्वबाहुर्महीधरः ॥४७॥
 अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदो वासवानुजः ।
 अपां निधिरधिष्ठानमप्रमत्तः प्रतिष्ठितः ॥४८॥
 स्कन्दः स्कन्दधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः ।
 वासुदेवो वृहद्भानुरादिदेवः पुरंदरः ॥४९॥
 अशोकस्तारणस्तारः शूरः शौरिर्जनेश्वरः ।
 अनुकूलः शतावर्तः पद्मी पद्मनिभेक्षणः ॥५०॥
 पद्मनाभोऽरविन्दाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत् ।
 महद्वित्र्युद्धो वृद्धात्मा महाक्षो गरुडध्वजः ॥५१॥
 अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः ।
 सर्वलक्षणलक्षण्यो लक्ष्मीवान्समितिञ्जयः ॥५२॥
 विक्षरो रोहितो मार्गो हेतुर्दामोदरः सहः ।
 महीधरो महाभागो वेगवान्मिताशनः ॥५३॥
 उद्धवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः ।
 कारणं एकत्वम् ज्ञाता विज्ञत्वं छहमो यमुद्धमि ॥५४॥

व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः स्थानदो ध्रुवः ।
 परद्विः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शुभेक्षणः ॥५५॥
 रामो विरामो विरजो मार्गो नेयो नयोऽनयः ।
 वीरः शक्तिमतां श्रेष्ठो धर्मो धर्मविदुत्तमः ॥५६॥
 वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः प्रणवः पृथुः ।
 हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्यासो वायुरधोक्षजः ॥५७॥
 ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः ।
 उग्रः संवत्सरो दक्षो विश्रामो विश्वदक्षिणः ॥५८॥
 विस्तारः स्थावरस्थाणुः प्रमाणं बीजमव्ययम् ।
 अर्थोऽनर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ॥५९॥
 अनिर्विणः स्थविष्टोऽभूर्धर्मयूपो महामखः ।
 नक्षत्रनेमिनक्षत्री क्षमः क्षामः समीहनः ॥६०॥
 यज्ञाइज्यो महेज्यश्च क्रतुः सत्रं सतां गतिः ।
 सर्वदर्शी विमुक्तात्मा सर्वज्ञो ज्ञानमुक्तमम् ॥६१॥
 सुव्रतः सुमुखः सूक्ष्मः सुघोषः सुखदः सुहृत् ।
 अचोहसो har जिज्ञाक्षोऽक्षीर्ष्णहुर्विद्विष्णु ॥६२॥

स्वापनः स्ववशो व्यापी नैकात्मा नैककर्मकृत् ।
 वत्सरो वत्सलो वत्सी रत्नगर्भो धनेश्वरः ॥६३॥
 धर्मगुब्धर्मकृद्धर्मी सदसत्करमस्तरम् ।
 अविज्ञाता सहस्रांशुर्विधाता कृतलक्षणः ॥६४॥
 गभस्तिनेमिः सत्त्वस्थः सिंहो भूतमहेश्वरः ।
 आदिदेवो महादेवो देवेशो देवभृद्गुरुः ॥६५॥
 उत्तरो गोपतिर्गोप्ता ज्ञानगम्यः पुरातनः ।
 शरीरभूतभृद्धोक्ता कपीन्द्रो भूरिदक्षिणः ॥६६॥
 सोमपोऽमृतपः सोमः पुरुजित्पुरुसत्तमः ।
 विनयो जयः सत्यसंधो दाशार्हः सात्वतां पतिः ॥
 जीवो विनयितासाक्षी मुकुन्दोऽमितविक्रमः ।
 अम्भोनिधिरनन्तात्मा महोदधिशयोऽन्तकः ॥
 अजो महार्हः स्वाभाव्यो जितामित्रः प्रमोदनः ।
 आनन्दो नन्दनो नन्दः सत्यधर्मा त्रिविक्रमः ॥
 महर्पिः कपिलाचार्यः कृतज्ञो मेदिनीपतिः ।
 त्रिपदखिदशाध्यक्षो महाशृङ्गः कृतान्तकृत् ॥
 महावराहो गोविन्दः सुषेगः कनकाङ्गदी ।
 मुह्यो hakshmi रो माहलो lo गुरुश्वरमद्वाख्यर ॥६७॥

वेधाः स्वाङ्गोऽजितः कृष्णो दृढः मंकर्पणोऽच्युतः ।
 वरुणो वारुणो वृक्षः पुष्कराक्षो महामनाः ॥७२॥
 भगवान् भगवानन्दी वनमाली हलायुधः ।
 आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्णुर्गतिसत्तमः ॥
 सुधन्वा खण्डपरशुदीरुणो द्रविणप्रदः ।
 दिविस्पृकसर्वदग्व्यासो वाचस्पतिरथोनिजः ॥
 त्रिसामा सामगः साम निर्वाणं भेषजं भिषक् ।
 संन्यासकृच्छमः शान्तो निष्ठा शान्तिः परायणम् ॥
 शुभाङ्गः शान्तिदः स्रष्टा कुमुदः कुवलेशयः ।
 गोहितो गोपतिर्गोपा वृषभाक्षो वृषप्रियः ॥७६॥
 अनिवर्ती निवृत्तात्मा संक्षेपा थेमकृच्छ्रवः ।
 श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासः श्रीपतिः श्रीमतां वरः ॥
 श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः ।
 श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रीमाँड्होकत्रयाश्रयः ॥
 स्वक्षः स्वङ्गः शतानन्दो नन्दिज्योतिर्गणेश्वरः ।
 विज्ञिताङ्गमाः विभेदाङ्गमः वृक्षकीर्तिर्गुणासंक्षयः ॥७८॥

उदीर्णः सर्वतश्चक्षुरनीशः शाश्वतस्थिरः ।
 भूशयो भूषणो भूतिर्विशोकः शोकलाशनः ॥८०॥
 अर्चिष्मानर्चितः कुम्भो विशुद्धात्मा विशोधनः ।
 अनिरुद्धोऽप्रतिरथः प्रद्युम्नोऽमितविक्रमः ॥८१॥
 कालनेमिनिहा वीरः शौरिः शूरजनेश्वरः ।
 त्रिलोकात्मा त्रिलोकेशः केशवः केशिहा हरिः ॥
 कामदेवः कामपालः कामी कान्तः कृतागमः ।
 अनिर्देश्यवपुर्विष्णुर्वर्गोऽनन्तो धनंजयः ॥८३॥
 ब्रह्मण्यो ब्रह्मकृद्ब्रह्मा ब्रह्म ब्रह्मविवर्धनः ।
 ब्रह्मविद्वाब्रह्मणो ब्रह्मी ब्रह्मज्ञो ब्राह्मणप्रियः ॥८४॥
 महाक्रमो महाकर्मा महातेजा महोरगः ।
 महाक्रतुर्महायज्वा महायज्ञो महाहविः ॥८५॥
 स्तव्यः स्तवप्रियः स्तोत्रं स्तुतिः स्तोता रणप्रियः ।
 पूर्णः पूरयिता पुण्यः पुण्यकीर्तिरनामयः ॥८६॥
 मनोजवस्तीर्थकरो वसुरेता वसुग्रदः ।
 व्रस्तुप्रकृतेक्रान्तासुदेवोऽमवर्त्तसुमध्ये प्रस्तुक्षिष्ठ ॥८७॥

सद्गतिः सत्कृतिः सत्ता सद्भूतिः सत्परायणः ।
 शूरसेनो यदुश्रेष्ठः सन्निवासः सुयामुनः ॥८८॥
 भूतावासो वासुदेवः सर्वासुनिलयोऽनलः ।
 दर्पहा दर्पदो द्वपो दुर्धरोऽथापराजितः ॥८९॥
 विश्वमूर्तिर्महामूर्तिर्दीप्तमूर्तिरमूर्तिमान् ।
 अनेकमूर्तिरव्यक्तः शतमूर्तिः शताननः ॥९०॥
 एको नैकः सवः कः किं यत्तपदमनुच्चमम् ।
 लोकबन्धुर्लोकनाथो माधवो भक्तवत्सलः ॥९१॥
 सुवर्णवर्णो हेमाङ्गो वराङ्गश्चनाङ्गदी ।
 वीरहा विष्मः शून्यो घृताशीरचलश्चलः ॥९२॥
 अमानी मानदो मान्यो लोकस्वामी त्रिलोकधृक् ।
 सुमेधा मेधजो धन्यः सन्यमेधा धराधरः ॥९३॥
 तेजोदृष्टो द्युतिधरः सर्वशस्त्रभ्रुतां वरः ।
 प्रग्रहो निग्रहो व्यग्रो नैकशृङ्गो गदाग्रजः ॥९४॥
 चतुर्मूर्तिर्ब्रह्मतुर्वाहुश्चतुर्वृहश्चतुर्गतिः ।
 चतुरस्तमा असुमध्यश्रुतुर्वैद्युषिक्षेपात् ॥९५॥

t. Chakradhar Joshi and Sopan Joshi Digitized by eGangotri

समावर्तोऽनिवृत्तात्मा दुर्जयो दुरतिक्रमः ।
 दुर्लभो दुर्गमो दुर्गो दुरावासो दुरारिहा ॥९६॥
 शुभाङ्गो लोकसारङ्गः सुतन्तुस्तन्तुवर्धनः ।

इन्द्रकर्मा महाकर्मा कृतकर्मा कृतागमः ॥९७॥
 उद्धवः सुन्दरः सुन्दो रत्ननाभः सुलोचनः ।
 अर्को वाजसनः पृज्ञी जयन्तः सर्वविजयी ॥९८॥
 सुवर्णविन्दुरक्षोभ्यः सर्ववागीश्वरेश्वरः ।
 महाहदो महागतो महाभूतो महानिधिः ॥९९॥
 कुमुदः कुन्दरः कुन्दः पर्जन्यः पावनोऽनिलः ।
 अमृताशोऽमृतवपुः सर्वज्ञः सर्वतोमुखः ॥१००॥
 सुलभः सुव्रतः सिद्धः शत्रुजिच्छत्रुतापनः ।
 न्यग्रोधो दुम्बरोऽश्वत्थश्चाणूरान्धनिष्ठुदनः ॥१०१॥
 सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तैथाः सप्तवाहनः ।
 अमूर्तिरनधोऽचिन्त्यो भयकृद्धयनाशनः ॥१०२॥
 अणुर्वृहत्कृशः स्थूलो गुणभृन्निर्गुणो महान् ।
 अधृतः स्वधृतः स्वास्यः प्राग्वंशो वंशवर्द्धनः ॥
 भारभृत्कथितो योगी योगीशः सर्वकामदः ।
 आश्रमः क्षेममा श्वामः सुषमर्षो वस्त्रसुवाहनः ॥१०४॥

धनुर्धरे धनुर्वेदो दण्डो दमयिता दमः ।

अपराजितः सर्वसहो नियन्ता नियमो यमः ॥१०५॥

सत्त्ववान्सात्त्विकः सत्यः सत्यधर्मपरायणः ।

अभिग्रायः प्रियार्होऽर्हः प्रियकृत्प्रीतिवर्धनः ॥१०६॥

विहायसगतिज्योतिः सुरुचिर्हतभुग्विभुः ।

रविर्विरोचनः सूर्यः सविता रविलोचनः ॥१०७॥

अनन्तो हृतभुग्भोक्ता सुखदो नैकजोऽग्रजः ।

अनिर्विणः सदामर्पीं लोकाधिष्टानमद्भूतः ॥

सनात्सनातनतमः कपिलः कपिरप्ययः ।

स्वस्तिदः स्वस्तिकृत्यस्ति स्वस्तिभूक्ष्वस्तिदक्षिणः।

अरौद्रः कुण्डली चक्री विक्रम्युर्जितशासनः ।

शब्दातिगः शब्दसहः शिशिरः शर्वरीकरः ॥११०॥

अक्रूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिणां वरः ।

विद्वत्तमो वीतभयः पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥१११॥

उत्तारणो दुष्कृतिहा पुण्यो दुःखपननाशनः ।

अनन्तरूपोऽनन्तश्रीर्जितमन्युर्भयापहः ।
 चतुरसो गभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिशः ॥
 अनादिर्भूर्भुवो लक्ष्मीः सुवीरो रुचिराङ्गदः ।
 जननो जनजन्मादिर्भासो भीमपराक्रमः ॥११४॥
 आधारनिलयो धाता पुष्पहासः प्रजागरः ।
 ऊर्ध्वगः सत्पथाचारः प्रागदः प्रगवः पणः ॥
 प्रमाणं प्राणनिलयः प्रागभृत्प्रागजीवनः ।
 तत्त्वं तत्त्वविदेकात्मा जन्ममृत्युजरातिगः ॥
 भूर्भुवःस्वस्तरुस्तारः सविता प्रपितामहः ।
 यज्ञो यज्ञपरियज्ञा यज्ञाङ्गो यज्ञवाहनः ॥११७॥
 यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञी यज्ञभुग्यज्ञसाधनः ।
 यज्ञान्तकृद्यज्ञगुह्यमन्नमन्नाद एव च ॥११८॥
 आत्मयोनिः स्वयंजातो वैखानः सामग्रायनः ।
 देवकीनन्दनः स्त्रष्टा क्षितीशः पापनाशनः ॥
 शङ्खभृन्नन्दकी चक्री शार्ङ्गधन्वा गदाधरः ।
 रथाङ्गपाणिरक्षोभ्यः सर्वप्रहरणायुवः ॥१२०॥

इतीदं कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मनः ।
 नाम्नां सहस्रं दिव्यानामशेषेण प्रकीर्तिम् ॥
 य इदं शृणुयान्नित्यं यथापि परिकीर्तयेत् ।
 नाशुभं प्राप्नुयात्किञ्चित्सोऽमुत्रेह च मानवः ॥
 वेदान्तगो ब्राह्मणः स्यात्क्षत्रियो विजयी भवेत् ।
 वैश्यो धनसमृद्धः स्याच्छृद्धः सुखमवाप्नुयात् ॥
 धर्मार्थीं प्राप्नुयाद्वर्ममर्थार्थीं चार्थमाप्नुयात् ।
 कामानवाप्नुयात्कामी प्रजार्थीं प्राप्नुयात्प्रजाम् ॥
 भक्तिमान्यः सदोत्थाय शुचिस्तद्रूतमानसः ।
 सहस्रं वासुदेवस्य नाम्नामेतत्प्रकीर्तयेत् ॥१२५॥
 यशः प्राप्नोति विपुलं ज्ञातिप्राधान्यमेव च ।
 अचलां श्रियमाप्नोति श्रेयः प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥
 न भयं कचिदाप्नोति वीर्यं तेजश्च विन्दति ।
 भवत्यरोगो द्युतिमान्वलरूपगुणान्वितः ॥१२७॥
 रोगार्तो मुच्यते रोगाद्वद्वो मुच्येत वन्धनात् ।
 भयान्मुच्येत भीतस्तु मुच्येतापन्न आपदः ॥
 दुर्गाप्यतितरत्याशु पुरुषः पुरुषोत्तमम् ।
 सहस्रकृष्णमसङ्क्षिप्तेऽस्ति उभयन्ति मुच्यते ॥१२८॥

वासुदेवाश्रयो मत्ये वासुदेवपरायणः ।
 सर्वपापविशुद्धात्मा याति ब्रह्म सनातनम्॥१३०॥
 न वासुदेवभक्तानामशुभं विद्यते क्वचित् ।
 जन्ममृत्युजराव्याधिभयं नैवोपजायते ॥१३१॥
 इमं स्तवमधीयानः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ।
 युज्येतात्मसुखक्षान्तिश्रीधृतिसमृतिकीर्तिभिः ॥
 न क्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभा मतिः ।
 भवन्ति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ॥
 धौः सचन्द्रार्कनक्षत्रा खं दिशो भूर्महोदधिः ।
 वासुदेवस्य वीर्येण विधृतानि महात्मनः ॥
 ससुरासुरगन्धवं सयक्षोरगराक्षसम् ।
 जगद्वशे वर्ततेदं कृष्णस्य सचराचरम्॥१३५॥
 इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सत्त्वं तेजो बलं धृतिः ।
 वासुदेवात्मकान्याहुः क्षेत्रं क्षेत्रज्ञ एव च ॥१३६॥
 सर्वागमानामाचारः प्रथमं परिकल्पते ।
 श्रीचन्द्रप्रभवो धर्मस्थ प्रभुरच्युतः ॥१३७॥

Digitized by eGangotri Library and Sanskrit Books Dev Prayag

ऋषयः पितरो देवा महाभूतानि धातवः ।
जङ्गमाजङ्गमं चेदं जगन्नारायणोङ्गवम् ॥१३८॥
योगो ज्ञानं तथा सांख्यं विद्याः शिल्पादि कर्म च ।
वेदाः शास्त्राणि विज्ञानमेतत्सर्वं जनार्दनात् ॥
एको विष्णुर्भैरवं पृथग्भूतान्यनेकशः ।
त्रील्लोकान्व्याप्य भूतात्मा बुद्धे विश्वभुगव्ययः ॥
इमं स्तवं भगवतो विष्णोव्यासेन कीर्तितम् ।
पठेद्य इच्छेत्पुरुषः श्रेयः प्राप्तुं सुखानि च ॥
विश्वेश्वरमजं देवं जगतः प्रभवाप्ययम् ।
भजन्ति ये पुष्कराक्षं न ते यान्ति पराभवम् ॥१४२॥

ॐ तत्सदिति श्रीमद्भारते शतसाहस्रयां संहितायां
वैयासिक्यामानुशासनिके पर्वणि भीष्मयुधिष्ठिर-
संवादे श्रीविष्णोर्दिव्यसहस्रनामस्तोत्रम् ।